

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค ความต้องการ ตลอดจนกิจกรรมหรือแนวทางในการพัฒนาอาจารย์ของสถาบันราชภัฏสงขลาตามภารกิจหลัก 5 ด้านของอาจารย์ คือ ด้านการสอน การวิจัย การบริการชุมชน การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และการบริหาร เพื่อศึกษาปัญหาความต้องการในการพัฒนาอาจารย์ของกลุ่มอาจารย์ใหม่และอาจารย์เก่า และเพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาอาจารย์ที่นำเสนอโดยอาจารย์ใหม่ อาจารย์เก่า และผู้บริหารระดับกลาง ของสถาบันราชภัฏสงขลา ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยนำเสนอผลวิจัยตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ปัญหาหรืออุปสรรคในการพัฒนาตนเองของอาจารย์สถาบันราชภัฏสงขลา ตามภารกิจ

5 ด้าน คือ

1. ด้านการสอน
2. ด้านการวิจัย
3. ด้านการบริการชุมชน
4. ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และ
5. ด้านการบริหาร

โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของแต่ละด้านตามกลุ่มของอาจารย์ดังนี้

- อาจารย์ใหม่
- อาจารย์เก่า

ตอนที่ 2 ความต้องการในการพัฒนาตนเองของอาจารย์ของสถาบันราชภัฏสงขลา ตามภารกิจ

5 ด้าน คือ

1. ด้านการสอน
2. ด้านการวิจัย
3. ด้านการบริการชุมชน
4. ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และ
5. ด้านการบริหาร

โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของแต่ละด้านตามกลุ่มของอาจารย์ดังนี้

- อาจารย์ใหม่
- อาจารย์เก่า

ตอนที่ 3 แนวทางในการพัฒนาอาจารย์สถาบันราชภัฏสงขลา ตามภารกิจ 5 ด้าน คือ

1. ด้านการสอน
2. ด้านการวิจัย
3. ด้านการบริการชุมชน
4. ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และ
5. ด้านการบริหาร

โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของแต่ละด้านตามกลุ่มของอาจารย์ดังนี้

- อาจารย์ใหม่
- อาจารย์เก่า
- ผู้บริหารระดับกลาง (ประธานคณะกรรมการ โปรแกรมวิชา)

ซึ่งจะนำเสนอรายละเอียดของผลการวิจัยในแต่ละตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ปัญหาหรืออุปสรรคในการพัฒนาตนเองของอาจารย์สถาบันราชภัฏสงขลา ตามภารกิจ 5 ด้าน ได้นำเสนอผลการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ด้านการสอน

อาจารย์ใหม่

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ใหม่จำนวน 16 คน ซึ่งมาจากสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ จำนวน 4 คน วิทยาศาสตร์ประยุกต์ จำนวน 4 คน สังคมศาสตร์ จำนวน 4 คน และมนุษยศาสตร์ จำนวน 4 คน อาจารย์ใหม่ประสบปัญหาอุปสรรคตามภารกิจ ด้านการสอน ดังนี้

ปัญหาอุปสรรคทางด้านการสอนที่อาจารย์ใหม่ ประสบมากที่สุด คือ ปัญหาเรื่องของการขาดแคลนอุปกรณ์สื่อการสอนซึ่งส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ในสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ นอกจากนี้ปัญหาที่พบมากเช่นกัน ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับห้องเรียน พบมากในสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ และสังคมศาสตร์ ปัญหาเรื่องพื้นความรู้ของนักศึกษาและเรื่องการอุทิศเวลาในการเรียนของนักศึกษา พบมากในสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ วิทยาศาสตร์ประยุกต์ และมนุษยศาสตร์ พบน้อยที่สุดในสาขาสังคมศาสตร์ และในเรื่องการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ นั้นอาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์มีมากที่สุด สาขามนุษยศาสตร์ และสาขาสังคมศาสตร์ มีปัญหาน้อยที่สุด ส่วนปัญหาที่อาจารย์พบน้อยที่สุด คือ เรื่องการปรับปรุงเนื้อหาการสอนให้ทันสมัย โดยเฉพาะในสาขามนุษยศาสตร์อาจารย์มีปัญหาน้อยกว่าทุกสาขา ซึ่งปัญหาต่างๆในด้านการสอนของอาจารย์มีรายละเอียดดังนี้

1.1 สิ่งแวดล้อมการเรียนการสอน ประกอบด้วย

1.1.1 อุปกรณ์สื่อการสอน อาจารย์ 15 ใน 16 คน บอกว่าอุปกรณ์ไม่เพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คอมพิวเตอร์ อาจารย์ไม่มีคอมพิวเตอร์ใช้ส่วนตัว นักศึกษาก็ต้องไปใช้ส่วนกลาง ชุดอุปกรณ์ประกอบมีไม่ครบเช่นชุด LCD ตามความเห็นของอาจารย์ท่านหนึ่งว่า

“ ไม่มีคอมพิวเตอร์ให้อาจารย์แต่ละคน อาจารย์ไม่สามารถทำ e-book ได้ ห้องคูวีดีโอมีไม่เพียงพอ ใน 1 เทอมสามารถแบ่งให้นักศึกษา 1 กลุ่มคูวีดีโอ 1 ครั้ง ต่อวิชาที่แก่งแล้ว ”

1.1.2 อุปกรณ์ประกอบการสอน อุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ประกอบการสอน เช่น เครื่องฉายภาพ เครื่องเสียง มีปัญหาในเรื่องชำรุด และไม่พร้อมใช้งาน ในส่วนอุปกรณ์ ที่เกี่ยวกับการสอนในแต่ละวิชาโดยเฉพาะวิชาเฉพาะสาขา ก็มีไม่เพียงพอสำหรับนักศึกษา รวมถึงเครื่องมือบางอย่างที่ไม่สามารถใช้งานได้เนื่องจากขาดอุปกรณ์ประกอบ โดยอาจารย์ท่านหนึ่งกล่าวว่า

“ อุปกรณ์ไม่เพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา 30 ถึง 40 คน ต้องใช้ BOX คนละชุด ।

แต่มีไม่พอกับจำนวนนักศึกษา ทำให้นักศึกษาได้ฝึกไม่ครบคน ขอซื้อเตาเผาเซรามิคครบชุดได้แต่เตาเผาส่วนอุปกรณ์อื่นถูกตัดงบประมาณ จึงไม่สามารถใช้งานได้ “

นอกจากนี้ยังมีอาจารย์ส่วนหนึ่งในสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ ระบุว่าขาดเจ้าหน้าที่ทางด้านเทคนิค และห้องปฏิบัติการรวมถึงที่มีอยู่ไม่มีความชำนาญ

1.1.3 ห้องเรียน อาจารย์ส่วนใหญ่ในทุกสาขาบอกว่ามีบรรยากาศไม่เหมาะกับการเรียน อากาศร้อน บางตึกมีเสียงและกลิ่นรบกวน อาจารย์ 4 คนใน 16 คน ระบุว่าไม่มีห้องเรียนขนาดใหญ่ที่สามารถใช้สอนนักศึกษาจำนวนมากๆ ได้ (ห้องเรียนรวม)

1.2 ผู้เรียน

1.2.1 พื้นความรู้ อาจารย์ในทุกสาขาเกือบทั้งหมดให้ความเห็นว่า นักศึกษามีพื้นความรู้ต่ำ ไม่ตรงสาขา รวมถึงมีความหลากหลาย โดยอาจารย์ท่านหนึ่งกล่าวว่า “ นักศึกษาที่มาจากโรงเรียนปอเนาะ ซึ่งเป็นโรงเรียนสอนศาสนาอิสลามไม่ได้เน้นการสอนด้านวิทยาศาสตร์ “ เมื่อเข้ามาเรียนวิชาในสาขาวิทยาศาสตร์ ก็จะมีปัญหามากทั้งตัวผู้เรียนและอาจารย์ผู้สอน

1.2.2 การอุทิศเวลาในการเรียน นอกจากนี้อาจารย์ส่วนใหญ่ในทุกสาขายังมีปัญหาในการพัฒนาการเรียนการสอนในเรื่องที่นักศึกษาอุทิศเวลาให้กับการเรียนน้อย ขาดความตั้งใจในการเรียน ไม่สนใจใฝ่หาความรู้ อาจารย์ท่านหนึ่งกล่าวว่า “ นักศึกษาเอาใจใส่การเรียนเฉพาะคนเก่งซึ่งมีจำนวนน้อยประมาณ 8 คน ใน 30 คน เท่านั้น “

1.3 การสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ปัญหาอุปสรรคที่สำคัญในการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญนี้จะประกอบด้วยประเด็นคือ ประเด็นที่ 1 ใช้ได้กับบางวิชาหรือบางเนื้อหา อาจารย์ยังขาดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องเทคนิคการสอน ประเด็นที่ 2 นักศึกษาขาดศักยภาพในการเรียน ประเด็นที่ 3 สถาบันให้ความรู้เกี่ยวกับการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญไม่เหมาะสมกับระดับอุดมศึกษา ประเด็นที่ 4 ในเชิงการปฏิบัติของอาจารย์ ต้องใช้เวลารวมถึงงบประมาณมาก โดยแยกเป็นปัญหา 2 ด้านคือ

1.3.1 ปัญหาจากตัวอาจารย์ โดย อาจารย์ 6 คน ใน 16 คน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ในสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์มีปัญหาขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการสอนแบบนี้ อาจารย์ 4 ใน 16 ท่านระบุว่าสามารถใช้ได้กับบางวิชาหรือบางเนื้อหา โดยเฉพาะอาจารย์สาขาสังคมศาสตร์ซึ่งอาจารย์ 2 ท่านกล่าวว่า “ จำเป็นต้องนำเสนอทฤษฎีให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ก่อน และ วิชาที่มีกฎทฤษฎี มีการคำนวณ วิเคราะห์ ใช้ได้ยาก เช่นวิชาบัญชี “ นอกจากนี้ยังมีปัญหาในเรื่องของอาจารย์ต้องใช้เวลามากในการเตรียมการสอนและการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมมากๆ รวมถึงในส่วนของการไม่ชัดเจนของวิธีการสอน โดยยังไม่มีกรอบที่ชัดเจนสำหรับการสอนแนวนี้

กับนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาให้กับอาจารย์มีแต่การให้ความรู้โดยการอบรมวิธีการสอนในส่วนที่เป็นทฤษฎีพื้นฐานซึ่งยังไม่มี ความหลากหลายสำหรับการนำไปใช้

1.3.2 ปัญหาจากตัวนิสิต พบมากในทุกสาขา ยกเว้นสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์จะมีปัญหาน้อยที่สุด โดยมีปัญหาในเรื่องนักศึกษาขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนแนวใหม่และเคยชินกับการสอนแบบเก่า โดยเฉพาะในสาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ส่วนนักศึกษาในสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์และมนุษยศาสตร์มีปัญหาในเรื่องนักศึกษามีพื้นฐานความรู้ไม่เท่ากัน ไม่มีศักยภาพในการเรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

1.4 ปัญหาในเรื่องการปรับปรุงสอนให้ทันสมัย

เป็นปัญหาอุปสรรคในการพัฒนาการเรียนการสอนของอาจารย์ที่พบน้อยที่สุด เนื้อหาการแต่ก็ยังมีอาจารย์ที่มีปัญหาถึง 12 คนใน 16 คน

1.4.1 ขาด ตำรา หนังสือ เอกสาร วารสาร โดยเฉพาะวิชาเฉพาะสาขา และ ของต่างประเทศซึ่งมีราคาแพง ห้องสมุดไม่ซื้อเนื่องจากงบประมาณสนับสนุนไม่เพียงพอ การใช้ Internet ในการค้นคว้าก็ช้ามาก ใช้เวลานาน ในเรื่องนี้ อาจารย์ 2 ท่านได้กล่าวว่า “ ห้องสมุดมีตำราเฉพาะสาขาน้อย ที่มีก็เก่า การไปใช้ห้องสมุดของสถาบันอื่นลำบากในเรื่องการเดินทาง เสียเวลาและค่าใช้จ่ายมาก และเมื่อปรับปรุงเนื้อหาแล้วใช้สอน นักศึกษาจะค้นข้อมูล หรือ ศึกษาค้นคว้าเนื้อหา นั้นยาก โดยเฉพาะนักศึกษาส่วนหนึ่งมีฐานะยากจน “ และ “ ขาดการสนับสนุนสื่อการสอน ต้องใช้เงินส่วนตัวซื้อ “ อีกส่วนหนึ่งคือ อาจารย์ยังยึดติดกับตำราที่ใช้ประจำ ไม่มีห้องค้นคว้าของคณะที่มีครบตามสาขาวิชา

1.4.2 อาจารย์มีภาระงานมากและหลายด้าน ทำให้การปรับปรุงเนื้อหาการสอนให้ทันสมัยของอาจารย์ส่วนใหญ่ทำได้ไม่เต็มที่ โดยอาจารย์สอนหลายวิชา ชั่วโมงสอนมาก มีการเปลี่ยนวิชาทุกเทอม โดยเฉพาะอาจารย์ใหม่ที่เป็นอาจารย์อัตราจ้าง

อาจารย์เก่า

จากการสัมภาษณ์อาจารย์เก่าจำนวน 16 คน ซึ่งเป็นอาจารย์ในสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ จำนวน 4 คน วิทยาศาสตร์ประยุกต์ จำนวน 4 คน สังคมศาสตร์ จำนวน 4 คน และมนุษยศาสตร์ จำนวน 4 คน นั้น อาจารย์เก่าประสบปัญหาอุปสรรคในการพัฒนาตนเองตามภารกิจ ด้านการสอน ดังนี้

ปัญหาอุปสรรคทางด้านการสอนที่อาจารย์เก่า พบมากที่สุด คือ ปัญหาในเรื่องของการขาดแคลนอุปกรณ์สื่อการสอนโดยพบบอกกับอาจารย์ทุกสาขา(สาขาละ 4 คน)และที่พบปัญหามากเช่นกัน ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับห้องเรียน พื้นความรู้ของนักศึกษา การอุทิศเวลาในการเรียนของนัก

ศึกษา และการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งปัญหาเหล่านี้อาจารย์ในสาขาสังคมศาสตร์ พบน้อยกว่าอีก 3 สาขา คือ สาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ วิทยาศาสตร์ประยุกต์ และมนุษยศาสตร์ ส่วน ปัญหาที่อาจารย์พบน้อยที่สุดในการพัฒนาการเรียนการสอนคือเรื่องการปรับปรุงเนื้อหาการสอนให้ทันสมัย ซึ่งอาจารย์ในสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์และสาขามนุษยศาสตร์ มีปัญหาน้อยกว่าสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ และสาขาสังคมศาสตร์ ซึ่งปัญหาต่างๆในการพัฒนาการเรียนการสอนของอาจารย์ มีรายละเอียดดังนี้

1.1 สิ่งแวดล้อมการเรียนการสอน ประกอบด้วย

1.1.1 อุปกรณ์สื่อการสอน อาจารย์ 16 ใน 16 คน มีปัญหาอุปกรณ์ไม่เพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คอมพิวเตอร์ ซึ่งอาจารย์ 10 ใน 16 คน โดยเฉพาะในสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์และสาขามนุษยศาสตร์บอกว่ามีคอมพิวเตอร์ไม่พอใช้รวมถึงมีอุปกรณ์ประกอบไม่ครบชุดทำให้ใช้งานไม่ได้ เช่น ไม่มี โปรเจคเตอร์ และ LCD มีอาจารย์อีกส่วนหนึ่ง (2 ใน 16 คน) ยังใช้คอมพิวเตอร์ไม่ชำนาญรวมถึงไม่สะดวกในการใช้ปัญหาในเรื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้งานเฉพาะงานหรือเฉพาะด้านก็เป็นปัญหาที่มีอยู่เสมอและมักจะถูกลบมองข้ามจากผู้บริหารที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหาโดยอาจารย์ 2 ท่าน กล่าวในเรื่องนี้ไว้ดังนี้ “ คอมพิวเตอร์ไม่เพียงพอ บางเครื่อง ไม่สามารถ ใช้ ได้ กับโปรแกรมบางโปรแกรมได้ เครื่องฉายส่วนใหญ่ก็ใช้งานไม่ได้..... คอมพิวเตอร์ที่สามารถใช้ภาษาญี่ปุ่น ได้มีเพียง 1 เครื่อง ซึ่งให้อาจารย์ใช้เท่านั้น ไม่สามารถให้นักศึกษาฝึกใช้ได้ วิทยุเทปก็มีจำนวนไม่เพียงพอ “

1.1.2 อุปกรณ์ประกอบการสอน อาจารย์ 7 ใน 16 คน โดยมากอยู่ในสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์และสาขาสังคมศาสตร์บอกถึงปัญหาว่า อุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ประกอบการสอนชำรุด เช่น เครื่องฉายภาพ จอภาพ กระดานรวมถึงคอมพิวเตอร์ด้วย ซึ่งในเรื่องอุปกรณ์นี้ อาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ท่านหนึ่งกล่าวว่า “ อุปกรณ์บางอย่างมีแต่ใช้กันแค่ 1 – 2 คนไม่คุ้มค่า บางทีก็ไม่ว่าจะมี เพราะว่าไม่มีข้อมูลว่าอยู่ที่ไหน ขอใช้ได้อย่างไร รวมถึงบางทีก็ขอใช้ยากมาก “ จะเห็นได้ว่า ปัญหาส่วนหนึ่งเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการในเรื่องอุปกรณ์ด้วย

1.1.3 ห้องเรียน อาจารย์ส่วนใหญ่ในทุกสาขา โดยเฉพาะสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์และสาขามนุษยศาสตร์ระบุว่าบรรยากาศไม่เหมาะกับการเรียน เช่นเดียวกับอาจารย์ใหม่โดยสาเหตุต่างๆคือ อากาศร้อน คับแคบ บางตึกมีเสียงและกลิ่นรบกวนสมาธิ มีส่วนน้อยบอกว่าเก้าอี้ไม่พอ แสงสว่างน้อย ที่น่าสนใจคือมี อาจารย์ 2 ท่านกล่าวถึงห้องเรียนในส่วนที่ไม่มีความเหมาะสมกับการใช้เป็นห้องเรียนเฉพาะทางโดยอาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ท่านหนึ่ง กล่าวว่า “ ห้องเรียนไม่สะอาด ไม่สามารถเซทเตรียมอุปกรณ์ทดลองไว้ใช้ได้เนื่องจากมีนักศึกษาจากวิชาเอกอื่นที่ไม่ใช่วิทยาศาสตร์มาใช้ห้องปฏิบัติการเป็นห้องเรียนด้วย “

1.2 ผู้เรียน

1.2.1 **พินความรู้** ปัญหาในเรื่องผู้เรียน อาจารย์ส่วนใหญ่ในทุกสาขาให้ความเห็นว่าพินความรู้ด้านนอกจากนี้ส่วนหนึ่งยังมีความแตกต่างกัน รวมถึงไม่ตรงสาขา ซึ่งเป็นปัญหาที่สำคัญในการพัฒนาการเรียนการสอนของอาจารย์ โดยอาจารย์ท่านหนึ่งให้ความเห็นเกี่ยวกับพินความรู้ของนักศึกษาว่า “ ไม่สามารถสอนให้ถึงขั้นนำไปใช้ได้ นักศึกษาคิด วิเคราะห์ปัญหาไม่ได้และสำคัญคือนักศึกษาอุทิศเวลาและสนใจการเรียนน้อย รวมถึงขาดความรับผิดชอบไม่ไหว้วว่าด้วยตนเอง “

1.2.2 **การอุทิศเวลาในการเรียน** นอกจากนี้อาจารย์ส่วนใหญ่ในทุกสาขามีปัญหามากในการพัฒนาการเรียนการสอนในเรื่องที่นักศึกษาอุทิศเวลาให้กับการเรียนน้อย ขาดความตั้งใจในการเรียน ไม่ตั้งใจเรียน มีความเป็นอิสระมากเกินไปทำกิจกรรมอื่นมากกว่าสนใจการเรียน รับผิดชอบน้อยรออาจารย์ป้อนให้อย่างเดียวไม่แสวงหาเอง ทั้งนี้นักศึกษาโปรแกรมที่เรียน 2 ปีหลังมีชั่วโมงเรียนมาก (35 คาบต่อสัปดาห์) ทำให้เหนื่อยล้า

1.3 การสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญในการสอนแบบเน้นผู้เรียน เป็นสำคัญสำหรับอาจารย์เก่าประกอบด้วย ประเด็นต่างๆเช่นเดียวกับปัญหาของอาจารย์ใหม่เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งได้แก่ ประเด็นที่ 1 การสอนแนวนี้สามารถใช้ได้กับบางวิชา อาจารย์ยังขาดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องเทคนิควิธีการสอน ประเด็นที่ 2 นักศึกษาขาดศักยภาพในการเรียน ประเด็นที่ 3 ในเชิงการปฏิบัติของอาจารย์ต้องใช้เวลา รวมถึงงบประมาณมาก รวมถึงขาดแหล่งความรู้ที่ใช้ประกอบการสอน ประเด็นที่ 4 ผู้บริหารระดับโปรแกรมไม่ให้ความสำคัญ ซึ่งสามารถแยกเป็นปัญหา 2 ด้านคือ

1.3.1 **ปัญหาจากตัวอาจารย์** โดย อาจารย์ 7 คน ใน 16 คน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ในสาขามนุษยศาสตร์ระบุว่าสามารถใช้ได้ในบางวิชาส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากอาจารย์ขาดความรู้ ความเข้าใจแต่ก็เป็นเพียงส่วนน้อยโดยมีอาจารย์เพียงสาขาละ 1 คนจาก 4 คน สาเหตุอีกประการหนึ่งก็คือ การขาดแหล่งเรียนรู้สำหรับอาจารย์และนักศึกษา รวมถึงลักษณะของวิชาบางวิชาซึ่งต้องมีการดูแลอย่างใกล้ชิดในขณะปฏิบัติโดยเฉพาะเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ในห้องปฏิบัติการหรือเครื่องมือที่มีอันตรายในการใช้งานเฉพาะทางรวมถึงกลุ่มของนักศึกษาใหญ่เกินไปมีอาจารย์ท่านหนึ่งให้เหตุผลว่าผู้บริหารระดับโปรแกรมวิชาไม่ให้ความสำคัญในการสอนแนวใหม่

1.3.2 **ปัญหาจากตัวนิสิต** อาจารย์ส่วนใหญ่ 10 ใน 16 คน กล่าวถึงปัญหาในการพัฒนาเกี่ยวกับการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญว่าเกิดจากนักศึกษาโดยพบมากในทุกสาขาโดยเฉพาะสาขาวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ซึ่งส่วนใหญ่เกิดจากนักศึกษามีพินความรู้ต่ำ ขาดความสนใจและความรับผิดชอบ ไม่กระตือรือร้นไม่ค้นคว้าเพิ่มเติม รวมถึงความสามารถในการใช้

คอมพิวเตอร์ และแหล่งในการค้นคว้าก็มีน้อย ตลอดจนสื่อการสอนสำหรับใช้ประกอบการสอนก็มีจำกัด โดยอาจารย์ท่านหนึ่งกล่าวว่า “ ไม่สามารถสอนแบบนี้ได้เนื่องจากพื้นฐานของผู้เรียนและความสนใจของผู้เรียนน้อยรวมทั้งการใช้สื่อต่างๆก็มีขีดจำกัด “

เกี่ยวกับตัวนิสิตในเรื่องเกี่ยวกับหลักสูตรอาจารย์ในสาขามนุษยศาสตร์ท่านหนึ่งให้ความเห็นเพิ่มเติมว่าเนื่องจากนักศึกษาไม่ค่อยค้นคว้าเพิ่มเติมมักจะใช้การเรียนแบบเก่าๆหรือนักศึกษาไม่ค่อยมีความรู้ในบางวิชา จึงไม่สามารถเข้าสู่เนื้อหาได้ ทำให้ได้เนื้อหาไม่มากนัก บทเรียนถูกจำกัดให้น้อยลง ไม่มีการตรวจสอบ การวัดผลและประเมินผล จะใช้อะไรเป็นตัวตัดสิน ดังนั้น ต้องให้ผู้เรียน ผู้สอน วางหลักสูตรเองไม่ใช่กระพือตามส่วนกลางและแล้วไม่ได้อะไรสักอย่างโดยเฉพาะการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญจะเน้นตรงไหนจะใช้หลักสูตรอะไรและประกันคุณภาพตรงไหน

1.4 ปัญหาในเรื่องการปรับปรุงเนื้อหาการสอนให้ทันสมัย

เป็นปัญหาในการพัฒนาด้านการสอนของอาจารย์ที่พบน้อยที่สุด โดยมีอาจารย์เก่าที่พบปัญหาเพียง 10 คนใน 16 คน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ในสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์และสาขาสังคมศาสตร์ (3 ใน 4 คน) ซึ่งปัญหาที่เกี่ยวกับการปรับปรุงเนื้อหาให้ทันสมัยในการพัฒนาการเรียนการสอนของอาจารย์เก่าสามารถแยกได้ดังนี้

1.4.1 ขาด ตำรา และแหล่งการเรียนรู้ที่ทันสมัย เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับอาจารย์ในทุกสาขาวิชาโดยในส่วนของตำรา หรือ เอกสารพบเพียงส่วนน้อยเพียงสาขาละ 1 คน จาก 4 คนยกสาขามนุษยศาสตร์ ส่วนปัญหาในเรื่องแหล่งความรู้ที่ทันสมัยนั้นอาจารย์ส่วนใหญ่ในทุกสาขาวิชาเว้นมีปัญหาโดยเฉพาะในเรื่องของ Internet ที่ใช้ในการค้นคว้า ช้่า และ มีไม่เพียงพอ มีอาจารย์ส่วนหนึ่งที่มีพื้นฐานในการใช้เทคโนโลยีน้อย รวมถึงนักศึกษาที่มีจำนวนมากไม่เพียงพอสำหรับการใช้

1.4.2 ภาระงานของอาจารย์มาก การมีภาระงานมากของอาจารย์เป็นปัญหาสำคัญส่วนหนึ่งของอาจารย์ในการปรับปรุงเนื้อหาการสอนให้ทันสมัย โดยเฉพาะอาจารย์ในสาขาวิทยาศาสตร์ บริสุทธิ์และสาขาสังคมศาสตร์ โดยมีอาจารย์ 1 ใน 4 ของทั้งสองสาขาดังกล่าวมีปัญหาในเรื่องนี้

1.4.3 เทคโนโลยีและสื่อการสอนที่รองรับการปรับปรุงเนื้อหาให้ทันสมัย อาจารย์เก่าส่วนใหญ่ 3 ใน 4 คนใน 3 สาขา คือสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ สาขาสังคมศาสตร์ และสาขามนุษยศาสตร์ ยกเว้นสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ ให้ความเห็นในเรื่องการปรับปรุงเนื้อหาการสอนให้ทันสมัยว่าในการปรับปรุง และ หลังการปรับปรุงเนื้อหาแล้วจำเป็นต้องมีเทคโนโลยีต่างๆที่ทันสมัยมาใช้ เช่น ต้องมีระบบการสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์พร้อมทั้งระบบ มีระบบที่วิววงจรปิด มีระบบอินเทอร์เน็ตในชั้นเรียน มีคอมพิวเตอร์ให้อาจารย์ใช้ส่วนตัว โดยอาจารย์สาขาสังคมศาสตร์ท่านหนึ่งกล่าวว่า “ อาจารย์ส่วนใหญ่มี Home page และ Web ของตนเองแต่เครื่องคอมพิวเตอร์ไม่

มี ยังต้องใช้ร่วมกันกับส่วนรวมอยู่ การปรับปรุงเนื้อหาการสอนให้ทันสมัยยังมีปัญหาอยู่มากเนื่องจากการสอนแนวใหม่ต้องมีการปรับปรุงเนื้อหาเดิม มีการบูรณาการต้องใช้หลายสาขาวิชาผสมรวมกันทำให้การบริหารเนื้อหาให้ลงตัวกระทำด้วยความยากลำบาก “

ซึ่งในส่วนของอาจารย์เองในบางวิชาที่ต้องใช้หลักสูตรที่ มีการบูรณาการจากความรู้หลายๆศาสตร์สาขาวิชาโดยเฉพาะวิชาในหมวดพื้นฐานซึ่งไม่สามารถจะทำคนเดียวได้หรือไม่สามารถสอนคนเดียวได้ ก็เป็นปัญหาหนึ่งที่ต้องได้รับการแก้ไข โดยเฉพาะเรื่องวัสดุประสงค์ที่ชัดเจนของหลักสูตร

ส่วนตัวนักศึกษาเองก็จะต้องได้รับผลกระทบจากการปรับปรุงเนื้อหาให้ทันสมัยในส่วนที่ต้องสามารถใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและสื่อการสอนที่เป็นผลจากการปรับปรุงเนื้อหาของอาจารย์ รวมถึงในส่วนของสถาบันก็ต้องมีนโยบายรองรับผลกระทบที่จะเกิดตามมาด้วย เช่นระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัยและพอเพียง สื่อการสอนที่จะต้องใช้ประกอบการสอนรวมถึงหน่วยซ่อมบำรุงเพื่อแก้ปัญหาต่างๆที่จะเกิดขึ้นและเป็นปัญหาที่อาจารย์พบอยู่เป็นประจำ

2. ด้านการวิจัย

อาจารย์ใหม่

ปัญหาอุปสรรคทางด้านงานวิจัยของอาจารย์ที่พบมากที่สุดคือ ปัญหาในเรื่องประสบการณ์ในการวิจัยของอาจารย์มีน้อยและเรื่องแหล่งทุนในการวิจัย ซึ่งใน 2 ปัญหานี้ ส่วนใหญ่เกิดกับอาจารย์ในสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์และมนุษยศาสตร์มากกว่าสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์และสังคมศาสตร์ ส่วนปัญหาที่พบน้อยที่สุดคือปัญหาในเรื่องความรู้ขั้นตอนวิธีวิจัย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ในสาขามนุษยศาสตร์และสาขาสังคมศาสตร์มากกว่าสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ โดยปัญหาอุปสรรคต่อการพัฒนาทางด้านงานวิจัยของอาจารย์ที่พบมีดังนี้

2.1 ขาดความรู้ขั้นตอนวิธีวิจัย

เป็นปัญหาที่อาจารย์พบน้อยที่สุด โดยอาจารย์ครึ่งหนึ่งมีปัญหาในเรื่องขาดความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนวิธีวิจัย โดยเฉพาะงานวิจัยเฉพาะทางหรืองานที่รับผิดชอบสอนอยู่ ซึ่งอาจารย์ที่มีปัญหามากเป็นอาจารย์ในสาขาสังคมศาสตร์และสาขามนุษยศาสตร์(สาขาละ 3 คนใน 16 คน) ส่วนอาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์มีปัญหาน้อยมากในเรื่องนี้เนื่องจากรู้มาแล้วตอนเรียนและต้องเป็นที่ปรึกษางานวิจัยของนักศึกษาวิชาเอก

2.2 อาจารย์มีประสบการณ์ในการทำวิจัยน้อย

เป็นปัญหาด้านการวิจัยที่อาจารย์พบมากที่สุดโดยอาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์และสาขามนุษยศาสตร์มีปัญหาในเรื่องประสบการณ์ในการทำวิจัยมากที่สุด ในขณะที่อาจารย์สาขา

วิทยาศาสตร์บริสุทธิ์มีปัญหาน้อยที่สุด เหตุผลสำคัญที่ทำให้อาจารย์มีประสบการณ์ในการทำวิจัยน้อย คือการขาดแรงจูงใจในการทำงานวิจัย และขาดคนแนะนำโดยเฉพาะผู้เชี่ยวชาญในการทำงานวิจัย ส่วนอาจารย์ที่จบปริญญาตรีเคยทำเฉพาะโปรเจกต์ตอนเรียนเท่านั้น ซึ่งสาเหตุต่างๆนี้เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้อาจารย์ไม่ชอบทำงานวิจัยหรือไม่รู้จะเริ่มอย่างไร ได้แต่คิดว่าจะทำ ประสบการณ์ในการวิจัยก็เลยมีน้อยโดยอาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ท่านหนึ่งกล่าวว่า “เรื่องประสบการณ์เป็นปัญหามาก ผมเรียนจบปริญญาตรีอย่างดีก็เคยทำโปรเจกต์ตอนเรียน” และอาจารย์สาขาสังคมศาสตร์อีกท่านหนึ่งกล่าวว่า “ขาดการกระตุ้นทำให้ไม่ชอบทำจึงทำให้ไม่มีประสบการณ์ในการทำงานวิจัย”

2.3 ปัญหาในเรื่องแหล่งทุนในการวิจัย

เป็นปัญหาสำคัญที่อาจารย์พบมากที่สุดในเรื่องงานวิจัยเช่นเดียวกับในเรื่องของการมีประสบการณ์ในการทำวิจัยน้อย คืออาจารย์ 13 ใน 16 คนซึ่งส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ในสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์และสาขามนุษยศาสตร์ แต่พบน้อยที่สุดในสาขาสังคมศาสตร์

2.3.1 จำนวนเงินทุนวิจัยน้อย มีขั้นตอนมาก อาจารย์ 13 ใน 16 คน กล่าวถึงปัญหาว่าแหล่งทุนของสถาบันให้ทุนจำนวนน้อยไม่เพียงพอกับการทำวิจัย การพิจารณาทุนไม่พิจารณาตามความจำเป็นของแต่ละสาขา โดยเฉพาะในสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ ส่วนหนึ่งเป็นผลจากขาดผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขาร่วมพิจารณาในการให้ทุนวิจัย อาจารย์ท่านหนึ่งกล่าวว่า “ผู้พิจารณาทุนไม่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านส่วนใหญ่ให้ทุนแบบกลาง ๆ ไม่พิจารณาเป็นเรื่อง ๆ ไป ทำให้ทุนที่ได้ไม่เพียงพอที่จะทำวิจัย” “รวมถึงการขอทุนของสถาบันมีข้อจำกัดหลายอย่าง ขั้นตอนมาก ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาทุนไม่ตรงสาขา จำนวนเงินที่ให้จำกัด การพิจารณาตัดทุนวิจัย ไม่ดูความจำเป็นแท้จริง นอกจากนี้ สำนักวิจัยยังไม่มี การหาทุนจากแหล่งทุนต่างๆภายนอกสถาบันทั้งจากหน่วยงานของรัฐและเอกชน โดยเฉพาะแหล่งทุนจากเอกชนซึ่งจะมีบทบาทสำคัญโดยตรงในการทำวิจัยเพื่อท้องถิ่นอย่างแท้จริง

2.3.2 ไม่มีกลยุทธ์เชิงรุกในการให้ทุนวิจัย อาจารย์จำนวน 1 ใน 4 ให้ความเห็นว่าสถาบันขาดความตั้งใจให้ทุนโดยส่วนใหญ่ให้ทุนเฉพาะงานที่เห็นผลเป็นรูปธรรม ไม่มีกลยุทธ์เชิงรุกในการให้ทุนวิจัย ให้ทุนอยู่ในวงจำกัดรวมถึงมีโอกาสน้อยในการได้ทุน ซึ่งเป็นเหตุผลสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้อาจารย์มีการพัฒนาด้านการวิจัยได้ยากหรือไม่อยากพัฒนาด้านงานวิจัยอย่างจริงจัง

2.3.3 ขาดข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งทุน ในส่วนของข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งทุนวิจัยนั้น อาจารย์ 4 ท่าน จาก 16 ท่าน ยังไม่ทราบเกี่ยวกับเรื่องแหล่งทุนในการวิจัยเลยซึ่งสามารถยืนยันได้ว่า

อาจารย์สาขามนุษยศาสตร์ จะมีปัญหาในเรื่องขั้นตอนวิธีวิจัยมากกว่าสาขาอื่นๆ ส่วนปัญหาที่พบน้อยเช่นกันก็คือ ในเรื่องประสิทธิภาพในการวิจัยมีอาจารย์ที่มีปัญหา 9 คน ใน 16 คน โดยพบมากกับอาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์และสาขามนุษยศาสตร์ ซึ่งปัญหาต่างๆในการพัฒนาด้านการวิจัยของอาจารย์มีรายละเอียดดังนี้

2.1 ขั้นตอนวิธีวิจัย

ในเรื่องของความรู้ขั้นตอนวิธีวิจัยเป็นปัญหาในการพัฒนาที่อาจารย์พบน้อยที่สุด (8 ใน 16 คน) ในปัญหาด้านการวิจัย โดยอาจารย์สาขามนุษยศาสตร์มีปัญหามากที่สุด (3 ใน 4 คน) และอาจารย์สาขาสังคมศาสตร์มีปัญหาน้อยที่สุด โดยปัญหาที่พบคือ อาจารย์ขาดความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนวิธีวิจัย เนื่องจากไม่ได้ทำงานวิจัย มีส่วนน้อยที่ไม่เคยเรียนรู้มาก่อน ซึ่งอาจารย์ท่านหนึ่งกล่าวในส่วนของว่า " เรียนรู้จากการอ่านหนังสือแต่ไม่มีโอกาสลงมือทำ เพราะสถาบันไม่ได้มีนโยบายที่เป็นรูปธรรมชัดเจน " มีอาจารย์ส่วนหนึ่งที่ต้องการเขียนโครงการงานให้ดีขึ้น เพื่อให้มีโอกาสได้ทุนวิจัยมากขึ้น อีกท่านหนึ่งบอกว่าขั้นตอนยุ่งยาก

2.2 ประสิทธิภาพในการวิจัย

เป็นปัญหาในการพัฒนาด้านการวิจัยของอาจารย์ที่สำคัญของอาจารย์ในสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์และสาขามนุษยศาสตร์ ส่วนอาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์และสังคมศาสตร์ มีปัญหาปานกลาง โดยมีอาจารย์เพียงครั้งหนึ่งที่มีปัญหาซึ่งส่วนใหญ่คือ อาจารย์มีประสพการณ์ทำงานวิจัยน้อย โดยพบว่าอาจารย์ในทุกสาขาส่วนหนึ่งไม่เคยทำงานวิจัยเลย (สาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์และมนุษยศาสตร์ สาขาละ 2 ใน 4 คน สาขาวิทยาศาสตร์และสาขาสังคมศาสตร์ สาขาละ 1 คน ใน 4 คน) ซึ่งสาเหตุส่วนใหญ่ที่อาจารย์มีประสพการณ์ในการพัฒนาด้านการวิจัยน้อยนั้นเนื่องจากอาจารย์ไม่มีเวลาในการทำงานวิจัย ซึ่งเกี่ยวเนื่องมาจากการมีภาระงานมากเป็นสาเหตุสำคัญ โดยมีอาจารย์ส่วน น้อยที่ให้เหตุผลเพิ่มเติมว่าขาดการกระตุ้นและการสนับสนุนจากสถาบัน โดยอาจารย์ท่านหนึ่งแสดงความคิดเห็นว่าสถาบันไม่ค่อยสนับสนุนให้ความสำคัญกับการวิจัย เช่น ไม่สามารถลาพักเพื่อทำงานวิจัยได้ โดยอาจารย์อีกท่านหนึ่งกล่าวถึงปัญหาในเรื่องประสพการณ์ในการวิจัยของอาจารย์ว่า " การที่ไม่ได้ทำงานวิจัยเป็นเวลานาน ๆ ทำให้รู้สึกว่ามีคามยุ่งยาก ทำให้กลัวและไม่กล้าทำงานวิจัย " ดังนั้นการที่อาจารย์ไม่ได้รับการกระตุ้นหรือสนับสนุนให้ทำงานวิจัยอย่างจริงจัง เป็นเหตุผลที่อาจารย์มีโอกาที่จะได้ทำงานวิจัยน้อยและเมื่อไม่ได้ทำเป็นเวลานาน ก็จะทำให้อาจารย์ไม่มีความมั่นใจในการทำงานวิจัยโดยเฉพาะอาจารย์เก่าได้ประสพปัญหานี้แล้วเนื่องจากรับราชการมาเป็นเวลานาน

2.3 ปัญหาในเรื่องแหล่งทุนในการวิจัย

มีอาจารย์ 12 ใน 16 คน มีปัญหาในเรื่องแหล่งทุนในการวิจัย โดยอาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์พบปัญหามากที่สุด (4 คน ใน 4 คน) รองลงมาคือ สาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ และ สาขามนุษยศาสตร์ (3 ใน 4 คน) ที่มีปัญหาน้อยที่สุด คืออาจารย์สาขาสังคมศาสตร์ ซึ่งมีปัญหาเพียงครั้งหนึ่งจากอาจารย์ 4 คน ซึ่งปัญหาอุปสรรคในการพัฒนาของอาจารย์ด้านงานวิจัยที่เกี่ยวกับเรื่องแหล่งทุนในการวิจัยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.3.1 จำนวนเงินทุนน้อย เป็นประเด็นปัญหาหลักที่อาจารย์ส่วนใหญ่ ในทุก

สาขามีปัญหาโดยส่วนใหญ่กล่าวถึงการให้ทุนเพื่อการวิจัยภายในสถาบัน จำนวนเงินทุนน้อย ไม่เพียงพอกับการทำงานวิจัย ทั้งนี้เหตุผลส่วนหนึ่งเนื่องมาจากการพิจารณาให้ทุนวิจัยของสถาบันไม่ได้แยกกลุ่มงานวิจัย และประเภทของงานวิจัยซึ่งอาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์และวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ 2 ท่าน ให้ความเห็นสนับสนุนในเรื่องนี้ว่า “ สถาบันขาดความเข้าใจในธรรมชาติของการวิจัยแต่ละประเภท จึงทำให้จัดสรรทุนไม่เพียงพอกับงานวิจัย ” และ “ สถาบันไม่ได้แยกกลุ่มการให้ทุนและไม่พิจารณาตามความจริงของงาน ” ทั้งนี้จะเห็นว่าอาจารย์ทางวิทยาศาสตร์จะมีปัญหาในเรื่องจำนวนเงินทุนสำหรับการทำงานวิจัยน้อยเกินไป เนื่องจากงานวิจัยทางสาขาวิทยาศาสตร์มีความจำเป็นต้องใช้เงินทุนสำหรับทำงานวิจัยจำนวนมาก เพราะ วัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัยมีราคาสูง โดยเฉพาะงานวิจัยที่ต้องใช้สารเคมีต่าง ๆ รวมถึงงานวิจัยที่ต้องลงภาคสนามมาก ๆ

2.3.2 ปัญหาในเรื่องข้อกำหนดในการขอทุน มีอาจารย์ส่วนน้อยจำนวน 2 ใน 16 คน

ระบุถึงปัญหาในการขอทุนวิจัยของสถาบันว่ามีข้อแม้มากทั้งก่อนทำงานวิจัยและหลังทำการวิจัย โดยก่อนขอทุนต้องมีการเขียนเค้าโครงเรื่องงานวิจัยและต้องมีการนำเสนอในลักษณะบรรยายต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณารายละเอียดประกอบการพิจารณาให้ทุน ซึ่งในส่วนการนำเสนอเค้าโครงเรื่องนี้อาจารย์ที่ไม่เคยทำงานวิจัยหรือมือใหม่ จะมีปัญหามากทำให้ไม่กล้าจะนำเสนองานวิจัยเพื่อขอทุนโอกาสในการได้ทุนก็มีน้อยลง

2.3.3 การให้ความสำคัญกับงานวิจัย อาจารย์ส่วนหนึ่ง จำนวน 2 คน ใน 16 คน ให้ความ

ความเห็นเกี่ยวกับการไม่ให้ความสำคัญของสถาบันต่อการทำงานวิจัยของอาจารย์ไว้โดยอาจารย์ท่านหนึ่งกล่าวว่า “ ไม่ค่อยให้ความสำคัญการวิจัย เช่น ไม่สามารถลาพักจากภาระงานสอนปกติเพื่อทุ่มเทกับ งานวิจัยได้และงานวิจัยได้รับค่าตอบแทนน้อยเมื่อเทียบกับค่าสอนที่ได้รับจากการสอนนักศึกษาภาค กศ.บป .” นอกจากนี้ “ หน่วยงานที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับงานวิจัย ก็ทำหน้าที่แค่ตรวจดูว่าใครควรได้รับทุนเท่านั้นเอง ไม่ค่อยมีการบริการเบื้องต้นในการทำวิจัยสำหรับอาจารย์ ” เป็นสาเหตุส่วนหนึ่งที่ทำให้อาจารย์ไม่สามารถหรือไม่สนใจที่จะทำงานวิจัย

2.3.4 ขาดข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งทุน มีอาจารย์จำนวน 3 ใน 16 คน ยังไม่ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับแหล่งทุนสำหรับงานวิจัยของสถาบันแสดงให้เห็นว่าการให้ความสำคัญในด้านงานวิจัยของสถาบันยังเป็นเชิงนโยบายที่ยังไปสู่การปฏิบัติ ยังไม่ชัดเจน รวมถึงกลยุทธ์ต่าง ๆ ที่จะทำให้อาจารย์ทำงานวิจัย โดยอาจารย์ท่านหนึ่งกล่าวว่า “ ภายในสถาบันไม่มีบรรยากาศงานวิชาการ ขาดการกระจายข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับงานวิจัยให้บุคลากรในองค์กรทราบถึงความเคลื่อนไหว ”

2.4 อาจารย์ไม่มีเวลาในการทำงานวิจัย

เป็นปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการพัฒนาทางด้านงานวิจัยของอาจารย์ที่มีมากที่สุด (15 ใน 16 คน) โดยพบปัญหามากกับอาจารย์ทั้ง 4 สาขา เนื่องจากอาจารย์มีภาระงานมาก ทั้งภาระงานสอนรวมถึงงานหน้าที่อื่น ๆ ที่รับผิดชอบอยู่ เช่นงานบริหาร งานของศูนย์ สำนักต่าง ๆ รวมถึงงานต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมายที่ควรจะเป็นงานของเจ้าหน้าที่ ซึ่งการที่อาจารย์มีภาระงานมากนี้ ทำให้ไม่มีเวลาในการทำวิจัยซึ่งจะต้องอุทิศตนและทำอย่างต่อเนื่องทำให้เกิดความท้อถอยไม่อยากทำงานวิจัย

2.5 แหล่งเผยแพร่งานวิจัย เป็นปัญหาในการพัฒนาทางด้านงานวิจัย ที่อาจารย์พบปานกลาง (11 ใน 16 คน) ซึ่งพบมากในอาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์และสาขาสังคมศาสตร์ ส่วนอาจารย์ในสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ มีปัญหาน้อยที่สุด ซึ่งโดยส่วนใหญ่อาจารย์กล่าวถึงปัญหาของแหล่งเผยแพร่งานวิจัยว่าไม่ทราบแหล่งเผยแพร่ถึง 5 คน ใน 16 คน โดยเฉพาะอาจารย์สาขามนุษย์ศาสตร์ ส่วนอีก 5 คน ใน 16 คนระบุว่าแหล่งเผยแพร่งานวิจัยมีน้อย ซึ่งอาจารย์ท่านหนึ่งบอกว่า “วารสารของสถาบันไม่ใช่เป็นวารสารสำหรับงานวิจัย ส่วนการเผยแพร่งานวิจัยของสถาบันนั้นยังอยู่ในวงจำกัดไม่ได้เผยแพร่สู่ระดับสากล อาจารย์อีกท่านหนึ่งเพิ่มเติมว่า วารสารทางวิชาการระดับชาติยังไม่ค่อยยอมรับผลงานวิจัยของอาจารย์ราชภัฏ ในส่วนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยหรือแหล่งค้นคว้าไม่ค่อยมีใหม่ ๆ ต้องไปค้นคว้าจากกรุงเทพฯ ”

3. ด้านการบริการชุมชน

อาจารย์ใหม่

ปัญหาในด้านการบริการชุมชนต่อการพัฒนาตนเองของอาจารย์ ในเรื่องความรู้ความเข้าใจในการให้บริการชุมชน โอกาสในการให้บริการชุมชนและแหล่งสนับสนุน อยู่ในระดับสูงใกล้เคียงกันคือ 10 11 และ 12 คนใน 16 คน ตามลำดับ โดยปัญหาในเรื่องความรู้ความเข้าใจอาจารย์ในสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์มีปัญหามากที่สุด (4 ใน 16 คน) และ สาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ มีปัญหาน้อยที่สุด (1 ใน 16 คน) ในเรื่องโอกาสในการให้บริการชุมชนอาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์มีปัญหามากที่สุด โดยอาจารย์ในสาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ พบปัญหาน้อยสุด

(2 ใน 16 คน) ส่วนในเรื่องแหล่งสนับสนุนในการให้บริการชุมชน อาจารย์พบปัญหาเท่ากันในทุกสาขา (สาขาละ 3 ใน 4 คน)

3.1 ความรู้ความเข้าใจในด้านการให้บริการชุมชน

ในเรื่องของความรู้ความเข้าใจในด้านการให้บริการชุมชน อาจารย์ส่วนใหญ่จำนวน 10 คน ใน 16 คน ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการให้บริการชุมชนโดยส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ในสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์และสาขามนุษย์ศาสตร์แต่มีปัญหาในเรื่องนี้น้อยกับอาจารย์ในสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ ซึ่งปัญหาที่อาจารย์พบส่วนใหญ่ก็คือเนื่องมาจากอาจารย์ขาดข้อมูลเกี่ยวกับชุมชน ไม่รู้ความต้องการของชุมชน และไม่เคยร่วมงานด้านการบริการชุมชน รวมทั้งอาจารย์บางคนไม่รู้วิธีที่จะให้บริการแก่ชุมชนน้อย โดยอาจารย์ท่านหนึ่งกล่าวว่า “ ไม่มีความรู้เรื่องวิธีให้การบริการชุมชน ไม่ค่อยมีโครงการที่บริการชุมชน ส่วนใหญ่เป็นโครงการประชาสัมพันธ์เพื่อช่วยโซ่วศัภภาพไม่ช่วยชุมชนอย่างจริงใจ “

3.2 ปัญหาในเรื่องโอกาสในการให้บริการชุมชนและแหล่งสนับสนุน

เกี่ยวกับเรื่องโอกาสในการให้บริการชุมชนและแหล่งสนับสนุนในการให้บริการชุมชน อาจารย์ส่วนใหญ่ 11 ใน 16 คน ได้ให้ความเห็นว่า มีโอกาสน้อยในการให้บริการชุมชนด้วยเหตุผลต่างๆ กัน คือ

3.2.1 การมีภาระงานมาก ในเรื่องปัญหานี้อาจารย์ส่วนใหญ่มีภาระงานสอนรวมถึงภาระหน้าที่อื่นๆที่ได้รับมอบหมายจาก สถาบัน คณะ ศูนย์ สำนัก ต่างๆ

3.2.2 ไม่รู้จักชุมชน สาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่เป็นปัญหาของอาจารย์เกี่ยวกับการมีโอกาสน้อยในการให้บริการแก่ชุมชนก็คือ อาจารย์ ขาดข้อมูลของชุมชนทำให้ไม่รู้อความต้องการของชุมชนอย่างแท้จริง โดยอาจารย์ท่านหนึ่งกล่าวว่า “ ชุมชนเปิดโอกาสให้น้อย ขาดการกระตุ้นให้ชุมชนเสนอความต้องการ มีหลายโครงการที่ยัดเยียดให้กับชุมชน “

3.2.3 ขาดการสนับสนุนจากสถาบัน ในเรื่องแหล่งสนับสนุนนั้นอาจารย์ 12 ใน 16 คน ซึ่งเป็นอาจารย์ในทุกสาขาเท่ากันคือสาขาละ 3 คนระบุว่ามีปัญหาในเรื่องแหล่งให้การสนับสนุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้การสนับสนุนจากสถาบันซึ่งเป็นปัญหาหลักในเรื่องของ นโยบาย งบประมาณรวมถึงการอำนวยความสะดวกต่างๆ โดยอาจารย์อย่างน้อยสาขาละ 1 คน ให้ความเห็นไว้ดังนี้

“ สถาบันไม่สนับสนุน เช่น ขอรถยากและไม่มีแหล่งสนับสนุนเงินทุน “

“ สถาบันให้การสนับสนุนไม่จริงจังกั้ทั้งๆที่มีข้อกำหนดอยู่ในตัวชี้วัด “

“ สถาบันไม่สนับสนุนอย่างจริงจังกั้ยังไม่มีโครงการที่เป็นรูปธรรม การบริการอื่นๆ ก็ไม่ดีเช่นเรื่องยานพาหนะ “

“ ปัญหาการขอใช้รถบางครั้งไม่ได้ เพราะผู้บริหารจำเป็นต้องใช้ ”

มีอาจารย์ท่านหนึ่งกล่าวเพิ่มเติมว่ามีงานประจำมากจึงลดบทบาทงานบริการชุมชนแต่ให้ความเห็นว่าการจัดอบรมควรคำนึงถึงพื้นฐานของผู้เข้าอบรมและเน้นการนำไปใช้

อาจารย์เก่า

ปัญหาในด้านการบริการชุมชนต่อการพัฒนาตนเองของอาจารย์เก่า ในเรื่องความรู้ความเข้าใจในการให้บริการชุมชน พบว่ามีปัญหาน้อยที่สุดคือ 8 ใน 16 คน ส่วนโอกาสในการให้บริการชุมชนและแหล่งสนับสนุนในการให้บริการชุมชน พบว่ามีปัญหามาก คือ 12 และ 16 คน ในจำนวน 16 คน โดยปัญหาในเรื่องความรู้ความเข้าใจ โอกาสในการให้การบริการชุมชน และแหล่งสนับสนุนในการให้บริการชุมชน พบปัญหาในอาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ มากที่สุด (4 คนใน 16 คน) ซึ่งปัญหาเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจพบน้อยในอาจารย์สาขาสังคมศาสตร์ (2 คน ใน 16 คน) และไม่มีปัญหาเลยในสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ ส่วนโอกาสในการให้บริการชุมชนและแหล่งสนับสนุนพบน้อยที่สุดในอาจารย์สาขาสังคมศาสตร์ คือ 2 คน และ 1 คนใน 16 คน ตามลำดับ

3.1 ความรู้ความเข้าใจในด้านการให้บริการชุมชน

สำหรับปัญหาในเรื่องนี้ อาจารย์จำนวน 8 ใน 16 คน ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการให้บริการชุมชน โดยส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ในสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ แต่ไม่มีปัญหาสำหรับอาจารย์ในสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์แม้แต่คนเดียว ซึ่งส่วนใหญ่ปัญหาที่อาจารย์พบ คือ ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องนี้ โดยอาจารย์ 2 ท่าน กล่าวว่า "ขาดข้อมูลพื้นฐาน ไม่มีแหล่งข้อมูลพื้นฐานของชุมชนในด้านต่าง ๆ ไม่รู้จะเริ่มต้นอย่างไร"

3.2 ปัญหาในเรื่องโอกาสในการให้บริการชุมชนและแหล่งสนับสนุน

ปัญหาในเรื่องนี้ อาจารย์จำนวน 12 ใน 16 คน มีความเห็นว่ามีโอกาสน้อยในเรื่องเกี่ยวกับการให้บริการชุมชน เนื่องจากมีภาระงานมาก มีโอกาสเฉพาะที่มีการติดต่อมา โดยอาจารย์ในสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ท่านหนึ่งกล่าวว่า "ให้โอกาสในการบริการชุมชน แต่บางครั้งชุมชนไม่ต้องการ เนื่องจากเราเพิ่งเปิดตัวเมื่อมีโครงการ พวส.ทำให้ไม่เป็นที่ยอมรับของชุมชนมากนัก"

ปัญหาในเรื่องแหล่งสนับสนุนเงินทุนนั้น พบว่า อาจารย์จำนวน 11 ใน 16 คน มีปัญหาในเรื่องนี้ โดยส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าแหล่งสนับสนุนมีน้อยและแหล่งทุนไม่เพียงพอไม่รู้ว่ามีแหล่งสนับสนุนที่ไหนต้องทำเองหมด

โดยอาจารย์ท่านกล่าวว่า "ไม่ทราบว่ามีผู้สนับสนุนด้านต่าง ๆ เป็นใคร- การเงิน , บริหาร , ประชาชน" และอีกท่านหนึ่งให้ความเห็นว่า "ปัญหามากเพราะภายในสถาบันการบริหาร

งบประมาณเพื่อดำเนินงานภายในสถาบันไม่ค้อยเพียงพอการที่จะจัดงบประมาณเพื่อบริการชุมชนก็
คงเป็นไปได้ยาก”

4. ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

อาจารย์ใหม่

ปัญหาอุปสรรคในการพัฒนาด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของอาจารย์ที่พบคือ เกี่ยว
กับความรู้ความเข้าใจในด้านศิลปวัฒนธรรมเป็นปัญหาที่อาจารย์พบมากที่สุดในทุกสาขา ส่วนใน
เรื่องโอกาสในการให้การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมอาจารย์ที่มีปัญหามากใน 2 สาขา คือ สาขาวิทยา
ศาสตร์ปริสุทธ์ และสังคมศาสตร์ น้อยที่สุดคือสาขามนุษย์ศาสตร์ และในเรื่องแหล่งสนับสนุน
อาจารย์ที่มีปัญหามากที่สุดคือ สาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ และน้อยที่สุดคือสาขาวิทยาศาสตร์
ปริสุทธ์ โดยแยกกล่าวในแต่ละเรื่องดังต่อไปนี้

4.1 ความรู้ความเข้าใจในด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ปัญหาในเรื่องความรู้ความเข้าใจในด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เป็นปัญหาที่
อาจารย์ประสบมากที่สุด (15 ใน 16 คน) โดยอาจารย์ส่วนใหญ่ในเกือบทุกสาขามีความรู้ความเข้าใจ
ในในด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม น้อย ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากไม่มีความชัดเจนในงานด้าน
นี้ สถาบันไม่มีโครงการเป็นรูปธรรม รวมถึงไม่รู้ว่าจะเกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชาที่สอนอยู่อย่างไร โดย
อาจารย์ท่านหนึ่งกล่าวว่า “ *ไม่รู้ และไม่คอยเข้าใจว่าจะต้องเริ่มอย่างไร เนื่องจากวิชาไม่เชื่อม
โยงกับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม* “

4.2 โอกาสในการให้การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

อาจารย์ส่วนใหญ่ 13 คน ใน 16 คน บอกว่ามีโอกาสน้อยมากในการให้การทำนุบำรุง
ศิลปวัฒนธรรม เนื่องจากเป็นอาจารย์ใหม่มีความรู้น้อย โครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับด้านนี้ทำกัน
เฉพาะกลุ่มไม่มีความหลากหลาย ไม่มีกิจกรรมเกี่ยวข้องและลักษณะกิจกรรมงานด้านนี้ ไม่ตรงกับ
สาขาวิชาที่รับผิดชอบ และ การไม่มีเวลาของอาจารย์

4.3 ขาดการสนับสนุน

ในเรื่องแหล่งสนับสนุนงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเป็นเรื่องที่มีปัญหาน้อย
ที่สุด แต่ก็มีอาจารย์ที่พบปัญหาถึง 11 คน ใน 16 คน อาจารย์ส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า ไม่ทราบ
แหล่งสนับสนุนเนื่องจากมีโอกาสน้อยในการร่วมกิจกรรมด้านนี้ มีอาจารย์ส่วนน้อยที่มีปัญหาใน
เรื่องแหล่งเงินทุนสนับสนุนมีน้อย โดยอาจารย์ท่านหนึ่งให้ความเห็นว่า “ *ไม่มีงบ สำนักศิลปวัฒน
ธรรมไม่เปิด วันเสาร์ – อาทิตย์ เพราะสถาบันไม่สนับสนุน* “

อาจารย์เก่า

ปัญหาอุปสรรคในการพัฒนาด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของอาจารย์ที่พบเกี่ยวกับทางด้านความรู้ความเข้าใจในด้านศิลปวัฒนธรรมเป็นปัญหาที่พบน้อยที่สุด สำหรับอาจารย์ทั้ง 4 สาขา พบว่าเป็นปัญหาสำหรับอาจารย์ 10 ใน 16 คน ส่วนปัญหาการขาดแคลนแหล่งสนับสนุนเงินทุน เป็นปัญหาที่พบมากที่สุดสำหรับอาจารย์คือ 13 ใน 16 คน สำหรับปัญหาเรื่องโอกาสในการให้การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เป็นปัญหาที่พบบานกลาง สำหรับอาจารย์ 12 ใน 16 คน โดยปัญหาในเรื่องความรู้ความเข้าใจในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมพบบากที่สุดในอาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ (4 คน ใน 16 คน) แต่พบน้อยสำหรับอาจารย์ในสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ (2 ใน 16 คน ในทุกสาขา) ปัญหาในเรื่องโอกาสในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมพบบากที่สุดในสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์และประยุกต์ (4 ใน 16 คน) พบน้อยที่สุดในสาขาสังคมศาสตร์ (2 คน ใน 16 คน) ส่วนปัญหาในเรื่องแหล่งสนับสนุนพบบากที่สุดในสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ (4 ใน 16 คน) พบบานกลางในสาขาอื่น ๆ คือ 3 ใน 16 คน เท่ากัน

4.1 ความรู้ความเข้าใจในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ปัญหาในเรื่องนี้ เป็นปัญหาที่อาจารย์ประสบน้อยที่สุด คือ 10 ใน 16 คน อาจารย์ในสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ มีปัญหามากที่สุด สำหรับอาจารย์ทั้ง 4 คน ส่วนอาจารย์อีก 3 สาขา พบว่ามีปัญหาน้อยที่สุด โดยปัญหาที่พบในส่วนใหญ่ คือ มีความรู้หรือไม่มีความรู้ความเข้าใจในด้านนี้ ส่วนหนึ่งไม่เคยทำไม่รู้ขอบเขต มีส่วนน้อยที่มีความรู้ด้านเรื่องนี้

4.2 โอกาสในการให้การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ปัญหาในการมีโอกาสนในการให้การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม พบว่า อาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์มีปัญหามากที่สุด ส่วนอาจารย์ที่พบว่ามีปัญหาน้อยที่สุด คือ อาจารย์สาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ โดยอาจารย์ไม่มีโอกาสหรือมีโอกาสน้อยเฉพาะตามกิจกรรมที่จัด อีกสาเหตุหนึ่ง เนื่องจากมีภาระงานมาก โดยอาจารย์ 2 ท่าน กล่าวว่า "ไม่มีโอกาส และไม่มีข้อมูลว่าทำอะไรที่ไหน เมื่อไร และมี "ภาระงานมาก จึงทำให้มีโอกาสน้อย"

4.3 แหล่งสนับสนุน

ในด้านของการสนับสนุน อาจารย์ 13 ใน 16 คน มีปัญหาในด้านนี้ อาจารย์ที่ประสบปัญหาด้านนี้มากที่สุด คือ อาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ ส่วนอาจารย์ อีก 3 สาขา ๆ ละ 3 คนเท่ากันก็มีปัญหาเช่นกัน ส่วนใหญ่อาจารย์มีปัญหาเกี่ยวกับไม่ทราบแหล่งสนับสนุนและไม่มีแหล่งสนับสนุนสถาบันไม่ให้ภาพด้านนี้ที่ชัดเจน โดยอาจารย์ท่านหนึ่งกล่าวว่า "ขาดการประชาสัมพันธ์ว่าใครทำอะไรไว้บ้าง ถ้าเป็นงานนอกพื้นที่จะไม่มีข้อมูลใด ๆ ที่จะเข้าไปร่วมทำ"

5. ด้านการบริหาร

อาจารย์ใหม่

ปัญหาอุปสรรคในการพัฒนาตนเองของอาจารย์ด้านบริหารที่พบมากที่สุด คือ เรื่องการมีส่วนร่วมในการบริหาร โดยอาจารย์ที่มีปัญหามากที่สุด คือสาขามนุษยศาสตร์ และที่มีน้อยที่สุด คือ สาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ และปัญหาในเรื่องการดูแลคุณภาพและมาตรฐานของอาจารย์มีน้อยกว่าคือ มีเพียง 9 คน ใน 16 คน ซึ่งอาจารย์ที่มีปัญหาในเรื่องนี้น้อยที่สุด คือ สาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ (1 คน ใน 16 คน) โดยมีรายละเอียดดังนี้

5.1 การมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ

ในเรื่องการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ อาจารย์จำนวน 12 คน ใน 16 คน มีปัญหา อุปสรรค โดยส่วนใหญ่ มีส่วนร่วมน้อย และไม่มีส่วนร่วมในการบริหารเนื่องจาก มีภาระงานมากและการเป็นอาจารย์อัตราจ้าง โดยอาจารย์แต่ละท่านให้ความเห็นดังนี้ จะให้อาจารย์สอนดีไม่ควรเน้นงานบริหาร สถานภาพของลูกจ้างชั่วคราวไม่มีสิทธิ์จะเข้าไปจัดการเรื่องอะไรทั้งสิ้น โดยอาจารย์อัตราจ้างท่านหนึ่งได้กล่าวว่า “ อาจารย์อัตราจ้างมีส่วนร่วมน้อยกว่าอาจารย์ประจำ แต่เวลาปฏิบัติงาน อาจารย์อัตราจ้างทำมากกว่าอาจารย์ประจำ “ นอกจากนี้อาจารย์บางท่านที่มีส่วนร่วมในการบริหาร ก็ยังมีปัญหาในเรื่องการเบิกจ่ายเงินซ้ำ

5.2 การดูแลคุณภาพและมาตรฐาน

ในส่วนของการดูแลคุณภาพและมาตรฐาน อาจารย์มีปัญหาเพียง 9 คน ใน 16 คน โดยส่วนใหญ่บอกว่า มีส่วนร่วมเป็นการดูแลคุณภาพและมาตรฐานน้อย และไม่มี ความชัดเจนในเรื่องนี้ เนื่องจากส่วนใหญ่ขาดความรู้ ความเข้าใจในด้านการบริหาร การมีภาระงานมากไม่มีเวลา และไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้อง ส่วนอาจารย์ที่มีส่วนร่วมในการดูแลคุณภาพมาตรฐาน ส่วนหนึ่งพบปัญหาเกี่ยวกับการมีคุณภาพและมาตรฐานที่แตกต่างกันของอาจารย์เนื่องจากมีประสบการณ์ต่างกัน มีอาจารย์เพียง 1 ท่านที่บอกว่าไม่ชอบและไม่ถนัดในงานด้านนี้

อาจารย์เก่า

ปัญหาอุปสรรคในการพัฒนาตนเองของอาจารย์ในด้านการบริหารที่พบมากที่สุดเท่า ๆ กัน คือ เรื่องการมีส่วนร่วมในการบริหารและการดูแลคุณภาพมาตรฐานซึ่งมีอาจารย์ 13 ใน 16 คน ประสบปัญหาทั้ง 2 ด้านนี้ โดยปัญหาการมีส่วนร่วมในการบริหารอาจารย์ในสาขามนุษยศาสตร์ พบปัญหามากที่สุด (4 คน ใน 16 คน) และมีปัญหาปานกลาง ในอาจารย์สาขาอื่น ๆ คือ 3 คน ใน 16 คน ส่วนปัญหาเกี่ยวกับการดูแลคุณภาพมาตรฐานพบมากในอาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์และสังคมศาสตร์ (4 ใน 16 คน) พบน้อยที่สุดในสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์เพียง 2 ใน 16 คน

5.1 การมีส่วนร่วมในการบริหาร

อาจารย์ที่ประสบปัญหาในการมีส่วนร่วมในการบริหารมากที่สุด คือ อาจารย์สาขามนุษยศาสตร์ ส่วนอาจารย์อีก 3 สาขา ประสบปัญหาจำนวนเท่ากันคือ สาขาละ 3 คน โดยส่วนใหญ่อาจารย์มีส่วนร่วมน้อยในเรื่องงานบริหารด้วยสาเหตุต่าง ๆ กัน เช่น มีภาระงานมากและหลายด้าน ไม่รู้เรื่องกฎระเบียบ สนใจเฉพาะงานด้านวิชาการ ผู้บริหารมีคำตอบอยู่แล้ว มีระบบพรรคพวกและอาวุโสโดยอาจารย์ท่านหนึ่งให้ความเห็นไว้ว่า "การมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการปัญหา ก็คือการเป็นที่ยอมรับในสังคมไทยยังนิยมระบบอาวุโส (ผู้ใหญ่ถูกต้องเสมอเคารพผู้ใหญ่) ฉะนั้นการบริหารจัดการก็ยังเชื่อผู้ใหญ่ (อาวุโส) การยอมรับในการบริหารจึงยังไม่เต็มที่ตามต้องการ"

5.2 การดูแลคุณภาพมาตรฐาน

อาจารย์ที่ประสบปัญหาในเรื่องการดูแลคุณภาพ มาตรฐานมากที่สุด 2 สาขา คือ สาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ และสังคมศาสตร์ ส่วนอาจารย์ที่พบว่าด้านนี้มีปัญหาน้อยที่สุด คือ อาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ โดยพบปัญหาต่าง ๆ ดังนี้ อาจารย์มีส่วนดูแลน้อยและไม่ค่อยรู้เรื่องคุณภาพมาตรฐาน ยังต้องเรียนรู้เพิ่มเติม ไม่มีผู้ดูแลชี้แนวทางและสนับสนุน ทำให้จริงจึงการปฏิบัติไม่เป็นมาตรฐานเดียวกันขาดการติดตามประเมินผลงาน ระบบการควบคุมไม่ได้ทำให้มีคุณภาพ อาจารย์มีภาระงานหลายด้าน บางครั้งถูกก้าวก่างานด้านวิชาการ อาจารย์ท่านหนึ่งกล่าวว่า "ขาดการทำให้เข้าใจร่วมกันว่าคุณภาพและมาตรฐานมีความจำเป็นอย่างไรจึงไม่ได้รับความร่วมมือในการปฏิบัติดูแลร่วมกัน"

ตอนที่ 2 ความต้องการในการพัฒนาตนเองของอาจารย์ของสถาบันราชภัฏสงขลา ตามภารกิจ 5 ด้าน ได้นำเสนอผลการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ด้านการสอน

อาจารย์ใหม่

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ใหม่ จำนวน 16 คน ซึ่งมาจากสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ จำนวน 4 คน วิทยาศาสตร์ประยุกต์จำนวน 4 คน สังคมศาสตร์จำนวน 4 คน และมนุษยศาสตร์จำนวน 4 คน อาจารย์ใหม่มีความต้องการด้านการสอนดังนี้

ความต้องการทางด้านการสอนที่อาจารย์ใหม่ ต้องการมากที่สุด คือ ต้องการฝึกอบรมสัมมนา อาจารย์ทั้ง 16 คน ต้องการเทคนิคการสอน และมีอาจารย์บางคนไม่ได้จบสายครุมา ซึ่งความต้องการต่าง ๆ ในด้านการสอนของอาจารย์มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ฝึกอบรม สัมมนา

อาจารย์ ทั้ง 16 คน ต้องการฝึกอบรมโดยมีอาจารย์ต้องการที่จะอบรมในเรื่องต่างๆ ดังต่อไปนี้

1.1.1 ฝึกอบรมเทคนิคการสอนอาจารย์ 12 คน ใน 16 คน ต้องการอบรมเทคนิคการสอนใหม่ ๆ ต้องการวิธีการสอนจากผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์สาขามนุษยศาสตร์คนหนึ่งกล่าวว่า “ต้องการได้เรียนรู้เทคนิคและวิธีการสอนแบบต่าง ๆ และอาจนำมาปรับปรุงและประยุกต์ใช้แก้ความต้องการและความจำเป็นของวิชาได้” อาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์คนหนึ่งต้องการเทคนิคการสอนเพิ่มเติมมาใช้กับกลุ่มที่มีปัญหา อาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ คนหนึ่งกล่าวว่า “อยากฝึกอบรมวิธีการสอน เพราะไม่ได้จบสายครุมา”

1.1.2 ฝึกอบรมพัฒนาเนื้อหาวิชาที่สอน และตำรา มีอาจารย์ 7 คน ใน 16 คน ต้องการอบรมสัมมนาเนื้อหาวิชา ซึ่งได้แก่อาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ 4 คน และอาจารย์สาขาสังคมศาสตร์ 1 คน และอาจารย์สาขามนุษยศาสตร์ จำนวน 2 คน อาจารย์ท่านหนึ่งในสาขามนุษยศาสตร์ต้องการให้มีการเขียนตำราทุกรายวิชา โดยกล่าวว่า “กำหนดให้ทุกรายวิชา มีตำราหลักอย่างน้อย วิชาละ 1 เล่ม โดยให้สถาบันเป็นผู้จัดพิมพ์ ขายเป็นนักศึกษาทุกคน อาจารย์ผู้เขียนตำราหลักได้ค่าตอบแทน”

1.1.3 ฝึกอบรมการพัฒนาสื่อ คอมพิวเตอร์ อาจารย์ 3 คน ใน 16 คน ต้องการพัฒนาตนเองโดยการอบรมการพัฒนาสื่อคอมพิวเตอร์ เพื่อว่าจะได้ทำสื่อเองได้ ซึ่งได้แก่ อาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ 1 คน อาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ 2 คน

1.1.4 ฝึกรอบรวมคอมพิวเตอร์ อาจารย์ 4 คน ใน 16 คน คือ อาจารย์สาขามนุษยศาสตร์ 1 คน ที่ต้องการพัฒนาทางด้านคอมพิวเตอร์ โดยกล่าวว่า "อยากพัฒนาตนเองให้มีความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ทางด้านกราฟฟิกให้มากกว่านี้" และอาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ 1 คน ที่ต้องการอบรมโปรแกรมที่ต้องการรู้จากคอมพิวเตอร์ และอาจารย์สาขาสังคมศาสตร์ 2 คน ต้องการอบรมการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อสืบค้นข้อมูลและต้องการความชำนาญในการใช้สื่อ

1.2 ศึกษาต่อและดูงาน

อาจารย์ 5 ใน 16 คน อาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ 3 คน ต้องการศึกษาต่อ โดยอาจารย์อัตราจ้างคนหนึ่งกล่าวว่า "อยากให้มีทุนและให้สิทธิในการลาศึกษาต่อ" อีก 1 คน ต้องการดูงานการสอนที่อื่น และมีอาจารย์จากสาขามนุษยศาสตร์ 1 คน กล่าวว่า "อาจารย์ควรได้ไปศึกษาดูงานเฉพาะด้านซึ่ง สถาบันน่าจะมียกสนับสนุน"

1.3 อุปกรณ์และห้องเรียน

อาจารย์ 3 ใน 16 คน ที่ต้องการอุปกรณ์และห้องเรียนที่เหมาะสม มีอาจารย์ 1 คน จากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ต้องการอุปกรณ์สำหรับ Presentation ทุกห้องเรียน และมีอาจารย์ 1 คน จากสาขามนุษยศาสตร์ต้องการ TV วงจรปิด โดยกล่าวว่า "ต้องการ TV วงจรปิดในหลาย ๆ จุดของสถาบัน เพื่อเสนอรายการทางวิชาการหรือถ่ายทอดการสอนของอาจารย์ไปสู่ผู้สนใจนอกห้องเรียนจะได้เป็นบรรยากาศวิชาการที่สถาบัน" และมีอาจารย์ 1 คน จากสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ ต้องการใช้สื่อ LCD สำหรับห้องเรียนรวม

1.4 ห้องสมุด

อาจารย์ 15 ใน 16 คน ต้องการห้องสมุดที่มีตำราทั้งไทยและภาษาอังกฤษ วารสาร งานวิจัยต่าง ๆ CD – ROM ต่าง ๆ และแหล่งสืบค้นข้อมูลเช่น Internet อาจารย์ท่านหนึ่งในสาขาสังคมศาสตร์กล่าวว่า "ตำรายังไม่พอ วิธีดีไม่มีบื้อ ควรให้สนับสนุนเพิ่มเพื่อให้สมกับเป็นแหล่งค้นคว้าของอาจารย์ และนักศึกษา และบุคคลทั่วไป" และอีกท่านหนึ่งต้องการงานวิจัยวิทยานิพนธ์ ภาคนิพนธ์ วารสารวิจัย ซึ่งเป็นข้อมูลปัจจุบัน อาจารย์สองท่านในสาขามนุษยศาสตร์ ต้องการหนังสือเฉพาะด้าน มีอาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ ท่านหนึ่งอยากให้ห้องสมุดให้ยืมหนังสือได้เป็นเทอมแทน 1 เดือน อาจารย์ส่วนใหญ่ต้องการตำราเพิ่มขึ้นในห้องสมุดและต้องการตำราที่ทันสมัย

อาจารย์เก่า

จากการสัมภาษณ์อาจารย์เก่าจำนวน 16 คน ซึ่งมาจากสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ จำนวน 4 คน วิทยาศาสตร์ประยุกต์ จำนวน 4 คน สังคมศาสตร์ จำนวน 4 คน และมนุษยศาสตร์ จำนวน 4 คน อาจารย์เก่ามีความต้องการด้านการสอน ดังนี้

ทางด้านการสอน ความต้องการที่อาจารย์ส่วนใหญ่ต้องการพัฒนาตนเองโดยการได้ศึกษา ค้นคว้าข้อมูลต่าง ๆ จากห้องสมุด อาจารย์ส่วนใหญ่ต้องการให้ห้องสมุดมีตำราหลากหลายสาขา ทั้งตำราไทยและตำราจากต่างประเทศ รวมทั้งมี CD และ VCD จำเพาะสาขาด้วย เพื่อใช้ในการสืบค้น อ้างอิง และเพื่อนำไปใช้ในการสอนได้

ความต้องการต่าง ๆ ในด้านการสอนของอาจารย์มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ฝึกรอบรม สัมมนา

อาจารย์ 14 ใน 16 คน ต้องการฝึกรอบรม สัมมนา ซึ่งได้แก่การฝึกรอบรมดังต่อไปนี้

1.1.1 ฝึกรอบรมเทคนิคการสอน อาจารย์ 12 ใน 16 คน ต้องการฝึกรอบรมเทคนิคการสอน เพื่อให้ได้รับความรู้ในเรื่องวิชาการสอบแบบใหม่ ๆ อาจารย์ 3 ท่านจากสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ ต้องการให้มีการ อบรมเทคนิคการสอนทางวิทยาศาสตร์ที่สามารถนำไปใช้ได้จริงและต้องการเทคนิคการสอนใหม่ ๆ อาจารย์ อีก 3 ท่านจากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ก็มีความคิดเห็นคล้ายคลึงกัน คือ ต้องการอบรมเทคนิคการสอนใหม่ ๆ และมีการผสมผสานการสอนหลายวิธีที่ทันสมัย อาจารย์ 3 ท่าน จากสาขาสังคมศาสตร์ก็มีความคิดเช่นเดียวกัน ส่วนอาจารย์ 3 ท่านจากสาขามนุษยศาสตร์ต้องการเทคนิคการสอนระดับอุดมศึกษา และต้องการสัมมนากับสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ซึ่งเป็นการแสวงหาเทคนิคการสอนได้ และต้องการเทคนิคการสอนแบบ Child – Centred และแบบ E - Learning

1.1.2 ฝึกรอบรมพัฒนาเนื้อหาวิชาที่สอน มีอาจารย์ 10 ใน 16 คน ต้องการอบรมสัมมนาเนื้อหาวิชาที่สอน อาจารย์หนึ่งท่านจากสาขาวิชาสังคมศาสตร์ต้องการอบรมสัมมนาปีละ 2 ครั้ง ส่วนอาจารย์อีกท่านหนึ่งจากสาขามนุษยศาสตร์ต้องการอบรมปีละครั้ง อาจารย์ทั้ง 4 ท่านจากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ต้องการอบรมเนื้อหาวิชาที่สอน เพื่อจะได้ความรู้ใหม่ ๆ และอาจารย์ทั้ง 4 คนจากสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ ต้องการอบรมเช่นกัน โดยท่านแรกต้องการไปอบรมโดยไม่ต้องลาราชการ ท่านที่สองต้องการให้จัดอบรมบ่อยมากขึ้น ส่วนท่านที่สามต้องการพัฒนาเนื้อหาให้ทันสมัย ท่านสุดท้ายต้องการเพิ่มความรู้จากการไปอบรมสัมมนา

1.1.3 ฝึกรอบรมพัฒนาสื่อคอมพิวเตอร์ อาจารย์ 7 คน ใน 16 คน ต้องการฝึกรอบรมการพัฒนาสื่อคอมพิวเตอร์ อาจารย์ 3 คน จากสาขามนุษยศาสตร์ ต้องการให้มีการจัดการอบรมการพัฒนาสื่อคอมพิวเตอร์ เพื่อว่าอาจารย์สามารถสร้างสื่อการสอนได้ด้วยตนเอง อาจารย์ 1 คน จาก

สาขาสังคมศาสตร์ต้องการอบรมการผลิตสื่อเช่นกัน อาจารย์หนึ่งคนจากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ ที่ต้องการอบรมเรื่องนี้ อาจารย์ 2 คน จากสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ต้องการผลิตสื่อเป็นเช่นกัน อาจารย์ท่านหนึ่งกล่าวว่า “ต้องการให้มีการจัดอบรมในการทำ *Homepage* หรือ *Website*” ส่วนอีกท่านหนึ่งต้องการความรู้ทักษะในการผลิตสื่อคอมพิวเตอร์ และต้องการให้หน่วยงานช่วยในการผลิตสื่อด้วย

1.1.4 ฝึกอบรมคอมพิวเตอร์ อาจารย์ 5 ใน 16 คน มีอาจารย์สองท่านจากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ ต้องการความรู้เรื่องการใช้คอมพิวเตอร์เป็น และมีอาจารย์ 2 คน จากสาขาสังคมศาสตร์ต้องการอบรมเรื่องคอมพิวเตอร์เช่นกัน และอีกหนึ่งท่านจากสาขามนุษยศาสตร์ก็ต้องการอบรมเรื่องนี้เช่นเดียวกัน

1.2 ศึกษาต่อ ฐาน

มีเพียงอาจารย์หนึ่งท่านจากสาขาสังคมศาสตร์ต้องการดูงานต่างประเทศ และอาจารย์อีกท่านจากสาขามนุษยศาสตร์ที่ต้องการไปศึกษาต่อ เพื่อนำมาพัฒนาการเรียนการสอน

1.3 อุปกรณ์และห้องเรียน

มีอาจารย์หนึ่งท่านจากสาขาสังคมศาสตร์ต้องการมีอุปกรณ์ เช่น โน้ตบุ๊ก และ Projector เป็นของตัวเองเพื่อใช้สอนได้ตลอดเวลา และอีกท่านหนึ่งจากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ ต้องการให้มีอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ครบชุดเชื่อมต่อ Internet ได้ ส่วนอีกท่านหนึ่งในสาขาเดียวกันกล่าวว่า “จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์มีน้อยใช้ไม่สะดวก”

1.4 ห้องสมุด

อาจารย์ 15 ใน 16 คน ต้องการห้องสมุดที่ดี มีหนังสือ ตำรา วารสารทั้งในและต่างประเทศมาก ๆ เพื่อใช้อ้างอิงและสืบค้น มีอาจารย์ท่านหนึ่งจากสาขามนุษยศาสตร์กล่าวว่า “ต้องการให้ห้องสมุดแนะนำหนังสือใหม่ ๆ ทั้งที่เป็นตำรา และหนังสืออ่านประกอบ พร้อมการแนะนำการใช้ห้องสมุดโดยทั่ว ๆ ไป” อีกท่านหนึ่งจากสาขาเดียวกันนี้ กล่าวว่า “ต้องการหนังสือจากต่างประเทศที่มี CD และ VCD ประกอบ” และอาจารย์อีกท่านหนึ่งต้องการให้ห้องสมุดเปิดบริการทุกวันในช่วงฤดูร้อน อาจารย์ 4 คน ในสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ ต้องการให้ห้องสมุดมีตำรา เอกสาร เยอะ ๆ เพราะหนังสือบางประเภทไม่เพียงพอ โดยเฉพาะตำราในสาขาตนเองมีน้อย มีอาจารย์ท่านหนึ่งจากสาขาสังคมศาสตร์ ต้องการให้มีห้องสมุดของคณะ อาจารย์อีก 4 คน จากสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ ต้องการให้ห้องสมุดเปิดช่วงเวลานานขึ้น โดยเฉพาะในตอนเย็น และต้องการให้มีห้องสมุดของคณะ และต้องการให้มี CD เกี่ยวกับวิชาเฉพาะสาขามากขึ้น

2. ด้านการวิจัย

อาจารย์ใหม่

ความต้องการทางด้านงานวิจัย ด้านความรู้ในเรื่องการทำวิจัย เป็นเรื่องที่อาจารย์ต้องการมากที่สุด คือ อาจารย์ 13 คน ใน 16 คน โดยเฉพาะอาจารย์ทางมนุษยศาสตร์ ต้องการความรู้ทางด้านนี้มากที่สุด เพราะต้องการทั้ง 4 คน

2.1 ความรู้ทางด้านวิจัย

อาจารย์ 13 ใน 16 คน ต้องการความรู้ในการทำวิจัย อาจารย์ทั้ง 4 คน ในสาขามนุษยศาสตร์ต้องการความรู้ในเรื่องนี้ อาจารย์ท่านหนึ่งจากสาขามนุษยศาสตร์กล่าวว่า "ต้องการผู้ช่วยชี้แนะถึงระเบียบทางการเงินว่าต้องเขียนโครงการอย่างไร เบิกจ่ายอย่างไร" และอีกท่านหนึ่งกล่าวว่า "อยากให้มีการอบรมวิธีการทำวิจัย หรือมีการเปิดให้อาจารย์ที่ไม่เคยทำวิจัยเลยเข้าอบรม" และอีกท่านหนึ่งในสาขาเดียวกันต้องการเป็นผู้ร่วมงานทำวิจัยเพื่อเรียนรู้การทำวิจัย มีอาจารย์ท่านหนึ่งจากสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ต้องการแลกเปลี่ยนความรู้โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขามาอภิปรายร่วมกัน อาจารย์ท่านหนึ่งจากสาขาสังคมศาสตร์ต้องการความรู้จากงานวิจัยสาขาที่เกี่ยวข้อง

2.2 ที่ปรึกษาการวิจัย

อาจารย์ 8 ใน 16 คน ต้องการที่ปรึกษาการทำวิจัย เป็นอาจารย์สาขาสังคมศาสตร์ และอาจารย์สาขามนุษยศาสตร์ทั้ง 4 คน ต้องการที่ปรึกษาวิจัยที่ตรงกับสาขาที่สนใจ มีอาจารย์ในสาขานี้คนหนึ่งกล่าวว่า "ตัวเองยังไม่รู้ว่าสิ่งที่เราคิดจะทำมันถือเป็นวิจัยไหม และไม่รู้ว่าจะเรียบเรียง และนำสิ่งที่เราคิดเสนอเป็นเค้าโครงวิจัยได้หรือไม่ ดังนั้นต้องหา พี่เลี้ยงและที่ปรึกษา" ส่วนอาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ 2 คน ต้องการที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์ ส่วนอาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์มีเพียงหนึ่งคนเท่านั้นที่ต้องการที่ปรึกษางานวิจัย

2.3 เงินสนับสนุน

อาจารย์ 12 ใน 16 คน ซึ่งเป็นอาจารย์สาขาละ 3 คน ต้องการเงินทุนสนับสนุนการทำวิจัย มีอาจารย์ท่านหนึ่งจากสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ต้องการให้เอกชนเข้ามาสนับสนุนแหล่งทุนด้านงานวิจัยร่วมกับสถาบัน มีอาจารย์ท่านหนึ่งจากสาขามนุษยศาสตร์ กล่าวว่า "อยากได้ข้อมูลว่าจะหาแหล่งเงินทุนสนับสนุนการวิจัยได้จากที่ใดบ้างทั้งของภาครัฐและเอกชน" และอีกท่านหนึ่งกล่าวว่า "ต้องการให้สถาบันให้สิทธิในการขอทุนและให้ความสำคัญในการทำงานวิจัยอย่างจริงจัง"

2.4 การเสนอผลงานวิจัย

อาจารย์ 10 ใน 16 คน ต้องการที่เสนอผลงานวิจัย ได้แก่ อาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ 2 คน ท่านหนึ่งบอกว่าต้องการเวทีที่มีมาตรฐาน อาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ 3 คน ซึ่งท่านหนึ่งต้องการแหล่งเผยแพร่ทั้งในสถาบันและนอกสถาบัน ที่น่าสนใจ ส่วนอาจารย์ในสาขามนุษยศาสตร์ทั้ง 4 คน ต้องการเวทีเสนอผลงานวิจัย โดย 2 ท่าน ต้องการให้เสนอผลงานวิจัยในวารสารเดือนละครั้ง อีกท่านหนึ่ง กล่าวว่า "เปิดโอกาสให้อาจารย์วิจัยมือใหม่เสนอผลงานของตนให้นักศึกษาฟังบ้าง" ส่วนอาจารย์สาขาสังคมศาสตร์ 1 คน ที่ต้องการเสนอผลงานลงในวารสารในสถาบัน

2.5 เวลา

อาจารย์ 2 ใน 16 คน พูดถึงเรื่องเวลา อาจารย์ท่านหนึ่งจากสาขามนุษยศาสตร์ กล่าวว่า การหาข้อมูลเกี่ยวกับงานวิจัย ต้องการให้สถาบันให้เวลาไปศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลนอกสถาบัน โดยไม่ถือเป็นวันลา ส่วนอาจารย์อีกท่านหนึ่งจากสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ต้องการเวลาทำวิจัยโดยต้องการลดภาระงานด้านอื่น

อาจารย์เก่า

ความต้องการทางด้านการวิจัย อาจารย์ส่วนใหญ่ต้องการ เงินทุนสนับสนุนในการทำวิจัยจากภายในสถาบันและนอกสถาบัน และอาจารย์ส่วนใหญ่ยังต้องการให้มีเวที ในการเสนอผลงานวิจัยอีกด้วย ซึ่งอาจอยู่ในรูปแบบนำเสนอภายในสถาบัน เช่น ลงในวารสารของสถาบัน หรือเสนอผลงานในกลุ่มย่อย ๆ ก่อน และยังต้องการเผยแพร่ นอกสถาบัน โดยให้สถาบันสนับสนุน ลงในวารสารอื่น ๆ ข้างนอก

2.1 ความรู้ทางด้านวิจัย

อาจารย์ 11 ใน 16 คน ต้องการความรู้ในการทำวิจัย อาจารย์ทั้ง 4 คน จากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ ต้องการอบรมการทำวิจัย อาจารย์ทั้ง 4 คน จากสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ ต้องการฝึกอบรมวิจัยเช่นกัน อาจารย์ท่านหนึ่งกล่าวว่า "ต้องการอบรมเรื่องใหม่ ๆ เช่น การวิเคราะห์ด้านโปรแกรมเฉพาะด้าน" อีกท่านหนึ่งกล่าวว่า "ต้องการอบรมวิธีการเขียนโครงการวิจัยว่าเขียนอย่างไรให้ผ่าน" มีอาจารย์เพียงท่านเดียวทางสาขาสังคมศาสตร์ที่ต้องการอบรมความรู้การทำวิจัยเฉพาะสาขา ส่วนอาจารย์ทางสาขามนุษยศาสตร์ก็มีอาจารย์ 2 ท่าน ที่ต้องการอบรมด้านนี้ อาจารย์ท่านหนึ่งกล่าวว่า "ต้องการคำแนะนำ โดยเฉพาะวิธีการวิจัย หรือการเขียนโครงการ เพื่อนำเสนอ อยากรู้ความรู้เบื้องต้นในการทำวิจัย เพราะไม่เคยทำมาก่อน" และอีกท่านหนึ่งก็เช่นเดียวกัน คือ ต้องการมีความรู้เรื่องระเบียบขั้นตอนการวิจัย เนื่องจากไม่มีพื้นมาก่อน

2.2 ที่ปรึกษาการวิจัย

อาจารย์ 10 ใน 16 คน ต้องการที่ปรึกษาในการทำวิจัย อาจารย์ 3 ท่าน ทางสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ ต้องการที่ปรึกษาที่ตรงกับสาขาวิจัย ส่วนอาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ 2 ท่าน กล่าวว่า “ต้องการที่ปรึกษาแต่ค่อนข้างลำบากในการหาที่ปรึกษา” “ต้องการที่ปรึกษาการวิจัยทางคณิตศาสตร์แต่หายาก” อาจารย์ 2 ท่าน ในสาขาสังคมศาสตร์ต้องการที่ปรึกษาในแต่ละสาขา ส่วนอาจารย์ 3 ท่านในสาขามนุษยศาสตร์ท่านหนึ่งกล่าวว่า “ต้องการทีมที่ปรึกษาการวิจัยให้กับนักวิจัยรุ่นใหม่”

2.3 เงินสนับสนุน

อาจารย์ 12 ใน 16 คน ต้องการเงินสนับสนุนในการทำวิจัย อาจารย์ 3 คนในสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ต้องการให้มีแหล่งทุนรองรับพอเพียง และต้องการทราบแหล่งทุนภายนอกสถาบันด้วย อาจารย์ 3 ท่านจากสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ อาจารย์คนหนึ่งกล่าวว่าต้องการแบ่งทุนเป็น 2 สาย สายหนึ่งเป็นสายวิทยาศาสตร์ และอีกสายหนึ่งเป็นสายสังคมศาสตร์อย่างชัดเจน อีกท่านหนึ่งกล่าวว่า “ต้องการสนับสนุนแหล่งทุนทั้งภายในและภายนอกสถาบัน” อาจารย์ 3 ท่าน จากสาขาสังคมศาสตร์ต้องการให้มีการแนะนำเรื่องทุนให้ละเอียด ลดขั้นตอนที่ยุ่งยากลง ต้องการเงินสนับสนุนเพียงพอและไม่เน้นระเบียบการเบิกจ่าย มีอาจารย์ 3 ท่าน จากสาขามนุษยศาสตร์ที่ต้องการทุนสนับสนุน

2.4 การเสนอผลงานวิจัย

อาจารย์ 12 ใน 16 คน ต้องการเวทีการเสนอผลงานวิจัย มีอาจารย์จากสาขามนุษยศาสตร์ 2 ท่านที่ต้องการเผยแพร่ผลงานวิจัยทั้งในและนอกสถาบันลงในวารสารสถาบันและวารสารของที่อื่น ๆ ส่วนอาจารย์จากสังคมศาสตร์ 3 ท่าน ต้องการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ และต้องการให้สถาบันเผยแพร่งานวิจัยให้ อาจารย์ 3 คนจากสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ ต้องการเผยแพร่ผลงานดังนี้ คือ ต้องการให้มีการสนับสนุนลงวารสารมากขึ้น โดยเฉพาะในระดับสากล และในประเทศและต้องการให้สถาบันมีที่แสดงผลงานของอาจารย์ อาจารย์อีก 4 คน จากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ให้มีเวทีย่อย ๆ เพื่อเสนอผลงานในกลุ่มก่อน

2.5 สนับสนุนการทำวิจัยเชิงบังคับ

อาจารย์เพียงท่านเดียวที่ต้องการให้สถาบันสนับสนุนเชิงบังคับให้อาจารย์ทำวิจัย

3. ด้านบริการชุมชน

อาจารย์ใหม่

ความต้องการด้านการบริการชุมชน อาจารย์ 13 คน ใน 16 คน ต้องการช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาให้ชุมชน ดังนั้น ความต้องการด้านนี้จึงมีมากที่สุด และอาจารย์บางท่านได้เสนอแนะ การจัดเวทีชาวบ้านเพื่อให้ชาวบ้านได้มีโอกาสพบปะและแก้ไขปัญหาร่วมกัน

3.1 วิทยากร

อาจารย์ 12 ใน 16 คน ต้องการได้รับความรู้ เทคนิค วิธีการให้การฝึกอบรมการเป็นวิทยากร ซึ่งเป็นอาจารย์สาขามนุษยศาสตร์ทั้ง 4 คน อาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ 3 คน อาจารย์วิทยาศาสตร์ประยุกต์ 4 คน และสาขาสังคมศาสตร์ 1 คน อาจารย์ต้องการเป็นวิทยากรในส่วนที่ตนเองมีความรู้ในสาขานั้น ๆ เช่น อาจารย์สาขามนุษยศาสตร์อยากเป็นวิทยากรสอน และอบรมสัมมนาความรู้ด้านศิลปะให้กับชุมชน

3.2 การแก้ปัญหา

อาจารย์ 13 ใน 16 คน ต้องการแก้ปัญหาให้ชุมชน อาจารย์ในสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ 3 คน ต้องการแก้ปัญหาให้ชุมชน ต้องการช่วยชุมชน ต้องการรู้ปัญหาของชุมชน และต้องการทีมงานในการเผยแพร่ผลงานเพื่อช่วยเหลือชุมชน ส่วนอาจารย์ในสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ทั้ง 4 คน ก็ต้องการช่วยเหลือชุมชนเช่นเดียวกัน โดยอยากเข้าไปมีส่วนร่วม แลกเปลี่ยนความรู้ – คิดกับชาวบ้าน

อาจารย์ 2 คน ในสาขาสังคมศาสตร์ต้องการเข้าไปศึกษา รู้ปัญหาเพื่อแก้ไขปัญหาให้ชุมชน อาจารย์ทั้ง 4 คน ในสาขามนุษยศาสตร์ต้องการพัฒนาชุมชน โดยการร่วมทำวิจัย และจัดเวทีชาวบ้าน และต้องการให้นำลูกบ้านในหมู่บ้านของชุมชนต่าง ๆ พบปะกันและนำเสนอปัญหาต่าง ๆ

อาจารย์เก่า

อาจารย์ส่วนใหญ่ต้องการพัฒนาตนเองด้านการบริการชุมชน โดยต้องการอบรมการเป็นวิทยากรที่ดี เพื่อจะได้ช่วยเหลือและบริการชุมชนได้

3.1 วิทยากร

อาจารย์ 10 ใน 16 คน ต้องการพัฒนาตนเองโดยการเป็นวิทยากรให้ชุมชน มีอาจารย์สาขามนุษยศาสตร์เพียงคนเดียวที่ต้องการเทคนิคการเป็นวิทยากร ส่วนอาจารย์สาขาสังคมศาสตร์ 3 ท่านต้องการเทคนิค ต้องการเทคนิคและความรู้ทุก ๆ ด้านในการเป็นวิทยากร อาจารย์ 3 ท่าน ทางสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ ก็ต้องการความรู้และเทคนิคในการเป็นวิทยากรเช่นกัน อาจารย์อีก 3 ท่านจากสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ต้องการเป็นวิทยากรในการจัดอบรมสัมมนา และ

ต้องการวิธีที่จะเป็นวิทยากรที่ดี และเสริมว่าต้องการไปช่วยการบริการวิชาการในรูปแบบการเรียนรู้ร่วมกันกับชาวบ้าน

3.2 การแก้ปัญหา

อาจารย์ 4 ใน 16 คน ต้องการแก้ปัญหาให้ชุมชน อาจารย์ท่านหนึ่งในสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ต้องการลงพื้นที่ และอยากรู้ว่าชุมชนต้องการให้ช่วยอะไร อาจารย์ 2 ท่านจากสาขามนุษยศาสตร์ และอีกหนึ่งคนจากสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ ต้องการไปมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาให้ชุมชน โดยร่วมมือกับชุมชนต่าง ๆ โดยเฉพาะทางด้านวิชาการ

3.3 เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

อาจารย์ 5 ใน 16 คน ต้องการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ เพื่อบริการชุมชนโดยการตีพิมพ์บทความลงในวารสารของสถาบัน และการร่วมมือกันทำงานวิจัยกับชุมชน มีอาจารย์ท่านหนึ่งจากสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์กล่าวว่า "ต้องการบริการวิชาการให้ชุมชนในรูปแบบการเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อการสร้างสรรค์และพัฒนาภูมิปัญญาชาวบ้าน"

4. ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

อาจารย์ใหม่

ความต้องการด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เป็นความต้องการที่อาจารย์ต้องการน้อยที่สุด เนื่องจากอาจารย์ส่วนใหญ่ไม่มีความรู้ความเข้าใจในด้านนี้มากนัก แต่อาจารย์ก็มีความต้องการจำนวน 9 คน เท่า ๆ กัน ในเรื่องต้องการได้รับความรู้ความเข้าใจทางด้านนี้ และเสนอแนะให้มีการสอดแทรกไว้ในเนื้อหาวิชาที่สอนด้วย

4.1 ความรู้

อาจารย์ 9 คน ใน 16 คน ต้องการค้นคว้า ศึกษาหาความรู้ทำวิจัยเกี่ยวกับความเชื่อ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น

4.2 สอดแทรกในวิชาที่สอน

อาจารย์ ต้องการการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ดังนี้ อาจารย์สาขาสังคมศาสตร์ 2 คน ต้องการสอดแทรกความรู้ทางด้านนี้ในวิชาเรียน อาจารย์จากสาขามนุษยศาสตร์ 3 ท่าน ต้องการให้สถาบันสนับสนุนทางด้านนี้อย่างจริงจัง ๆ จัง ๆ และให้เวลาให้รูปแบบที่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติให้นักศึกษาได้ออกไปศึกษาดูงานหรือไปเก็บข้อมูลในชุมชนที่เขาสนใจ แล้วนำมาเป็นหัวข้อในการสร้างงานศิลปะ และต้องการให้แทรกในเนื้อหาวิชา ส่วนอาจารย์ 2 คน จากสาขาวิทยาศาสตร์ ต้องการสอดแทรกในวิชาที่สอนเช่นกัน อาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ 2 คน คนหนึ่งต้องการ

ให้แทรกคุณธรรมจริยธรรมในการเรียนการสอน ส่วนอีกคนหนึ่งต้องการให้สถาบันสนับสนุนด้านนี้โดยมีสัปดาห์ของศาสนา เช่น ศาสนาพุทธ คริสต์ และอิสลาม

อาจารย์เก่า

อาจารย์ส่วนใหญ่ต้องการพัฒนาตนเองด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมโดยต้องการเข้าไปศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและรู้จักทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมได้

4.1 ความรู้

อาจารย์ 7 ใน 16 คน ต้องการค้นคว้า ศึกษาหาความรู้ ทำวิจัย เกี่ยวกับความเชื่อ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น มีอาจารย์ 2 ท่านจากสาขาสังคมศาสตร์ กล่าวว่า "ต้องการค้นคว้างานทางด้านประวัติศาสตร์และการเมืองท้องถิ่นภาคใต้ ที่มีผลต่อภูมิปัญญาท้องถิ่น" และ "เข้าร่วมกับชาวบ้านศึกษาวัฒนธรรมท้องถิ่นในลักษณะการเรียนรู้ร่วมกัน สรรสร้างชุมชน" อาจารย์อีกท่านหนึ่งจากสาขามนุษยศาสตร์ต้องการความรู้ด้านนี้เพื่อจะได้อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย อาจารย์ 3 ท่านจากสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ต้องการศึกษาเกี่ยวกับ ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น (สงขลา) อยากให้มีการแนะนำในเรื่องนี้ ซึ่งจะทำได้สามารถเข้าใจยิ่งขึ้น มีอาจารย์เพียงท่านเดียวจากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ ต้องการให้สถาบันให้ข้อมูลต่าง ๆ ของศิลปวัฒนธรรมภาคใต้แก่อาจารย์

4.2 สอดแทรกในวิชาที่สอน

อาจารย์ 5 ใน 16 คน ต้องการสอดแทรกความรู้เรื่องการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมลงในเนื้อหาวิชาที่สอน อาจารย์ทางวิทยาศาสตร์ประยุกต์หนึ่งท่าน ต้องการให้สอดแทรกเนื้อหาทางด้านศิลปวัฒนธรรมเพื่อนำไปประยุกต์ให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์อาหาร เพื่อให้ นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมต่อไป และเพื่อให้ นักศึกษาได้รู้จักสิ่งเหล่านี้มากขึ้น อาจารย์หนึ่งท่านจากสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ต้องการแทรกความรู้ด้านนี้ในการเรียนการสอน ส่วนอาจารย์ทางสาขาสังคมศาสตร์ ก็มีเพียงคนเดียวที่ต้องการนำความรู้ด้านนี้เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องสอดแทรกลงในเนื้อหาที่สอน อาจารย์ทางมนุษยศาสตร์สองท่านที่ต้องการสอดแทรกความรู้ด้านนี้ลงในเนื้อหาบทเรียน อาจารย์ท่านหนึ่งกล่าวว่า "ต้องการปลูกฝังให้ความรู้ในด้านงานศิลปวัฒนธรรม หรือภูมิปัญญาชาวบ้าน โดยเฉพาะวิวัฒนาการของงานศิลปะ วัฒนธรรมต่าง ๆ ของท้องถิ่นลงในวิชาที่สอน"

4.3 การสนับสนุนจากสถาบัน

อาจารย์ 4 คน ใน 16 คน ต้องการให้สถาบันมีความชัดเจนที่จะสนับสนุนอาจารย์ ในด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยให้เวลาอุปกรณ์ เครื่องอำนวยความสะดวก แหล่งข้อมูล ยานพาหนะ และงบประมาณ เพื่อว่าอาจารย์จะได้เรียนรู้ ศึกษา และเข้าใจศิลปวัฒนธรรมอย่างถ่องแท้ เพื่อนำไปสู่การช่วยกันทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมต่อไป

5. ด้านบริหาร

อาจารย์ใหม่

ความต้องการด้านสุดท้าย คือ ความต้องการด้านบริหาร อาจารย์ส่วนใหญ่ คือ 13 ใน 16 คน ต้องการความรู้ทางด้านบริหาร และทางด้านการประกันคุณภาพ เนื่องจากไม่มีความรู้และประสบการณ์มาก่อน

5.1 ความรู้

อาจารย์ 13 ใน 16 คน อาจารย์ทั้ง 4 คนในสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ต้องการความรู้เรื่องบริหาร อาจารย์ท่านหนึ่งต้องการเข้าอบรม เพื่อให้ได้ความรู้ด้านการบริหาร ส่วนอีกท่านหนึ่งต้องการคำแนะนำ และคู่มือในการบริหาร อาจารย์ 4 คนในสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ต้องการความรู้จากการอบรม ต้องการเทคนิคการเป็นผู้นำ ต้องการรู้กฎระเบียบวิธีปฏิบัติ

อาจารย์ ทั้ง 4 คน ในสาขามนุษยศาสตร์ ก็เช่นเดียวกัน คือ ต้องการความรู้ทางด้านบริหาร อาจารย์ท่านหนึ่งต้องการความรู้จากการมีโอกาสได้ฝึกหัดงานบริหาร ส่วนอีกท่านหนึ่งต้องการความรู้เกี่ยวกับการทำแผนงานและงบประมาณ อาจารย์ 1 คน ในสาขาสังคมศาสตร์ ที่ต้องการอบรมหลักสูตรบริหารทั่วไป เพื่อนำไปใช้บริหารจริง

5.2 การมีส่วนร่วม

อาจารย์ 10 ใน 16 คน อาจารย์ 1 คน ในสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ต้องการมีส่วนร่วมในการบริหาร โดยต้องการมีสิทธิในการออกเสียงบ้าง อาจารย์ 4 คน ในสาขามนุษยศาสตร์ ต้องการมีส่วนร่วมในการบริหาร โดย อาจารย์ท่านหนึ่งกล่าวว่า "ควรมีการคณะกรรมการใหม่ มีสิทธิในการเสนอความเห็น มีระบบที่ตรวจสอบการทำงาน ของฝ่ายบริหารมีส่วนร่วม กับโครงการในองค์กร" และอีกท่านหนึ่งกล่าวว่า "ต้องการมีส่วนร่วม เมื่อเสนอความคิดใดควรได้รับการตอบรับจากสถาบัน อาจารย์ 1 คน ในสาขาสังคมศาสตร์ ต้องการมีส่วนร่วม โดยกล่าวว่า "อยากให้ อาจารย์อัคราจารย์มีส่วนร่วมมากขึ้น"

5.3 การประกันคุณภาพ

อาจารย์ 13 ใน 16 คน ต้องการความรู้เรื่องการประกันคุณภาพ อาจารย์ 4 คน ในสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ ต้องการความรู้ เรื่องการประกันคุณภาพ เพราะอยากนำมาปฏิบัติจริง และสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง อาจารย์ 4 คน ในสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ ต้องการความรู้และมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพ อาจารย์ท่านหนึ่งต้องการอยู่ในคณะกรรมการประเมิน

อาจารย์ 4 คน ใน สาขามนุษยศาสตร์ ต้องการความรู้และการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพเช่นกัน อาจารย์ท่านหนึ่ง ต้องการมีส่วนร่วมเพื่อทำตนเองให้มีคุณภาพมากที่สุด และอีกท่านหนึ่ง ต้องการมีส่วนร่วมในการทำแบบสอบถามเพื่อต้องการประเมินประเด็นที่สนใจ อาจารย์ 1 คนในสาขาสังคมศาสตร์ต้องการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพ

อาจารย์เก่า

อาจารย์ส่วนใหญ่ต้องการพัฒนาตนเอง ทางด้านบริหาร โดยการมีส่วนร่วมในการบริหาร เช่น ได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และยังต้องการมีความรู้และมีส่วนร่วมในเรื่องการประกันคุณภาพอีกด้วย ส่วนใหญ่จะไม่รู้ชัดเจนว่าการประกันคุณภาพ คืออะไร

5.1 ความรู้

อาจารย์ 9 ใน 16 คน ต้องการความรู้ทางด้านบริหาร โดยการอบรม อาจารย์ 3 คน จากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ ต้องการอบรมความรู้ทางด้านบริหาร ส่วนอาจารย์ 2 คน จากสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ กล่าวว่า "ต้องการอบรมความรู้ทางการบริหารงานเบื้องต้น การบริหารงานขององค์กรและการพัฒนาคุณภาพ" อีกท่านหนึ่งมีความเห็นว่า ต้องการให้จัด Workshop ทางด้านนี้ อาจารย์ทั้ง 4 คน จากสาขาสังคมศาสตร์ก็เช่นกัน คือ ต้องการมีความรู้ทางด้านนี้ อาจารย์ท่านหนึ่งในกลุ่มนี้ กล่าวว่า "ควรมีหลักสูตรอบรมผู้บริหาร เมื่อผ่านแล้วจึงจะเป็นผู้บริหารได้"

5.2 การมีส่วนร่วม

อาจารย์ 12 ใน 16 คน ต้องการมีส่วนร่วมในการบริหาร โดย อาจารย์ทั้ง 4 คน จากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ ต้องการมีส่วนร่วมในการบริหารและ อาจารย์ 3 คน จากสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ ต้องการมีส่วนร่วม เช่นกัน อาจารย์ท่านหนึ่งกล่าวว่า "ต้องการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น เช่น เรื่องการจะสร้างตึกที่บริเวณไหน" อีกท่านกล่าวว่า "ต้องการมีส่วนร่วมตามภาระหน้าที่ แต่ไม่ต้องการเป็นผู้บริหาร" ส่วนอาจารย์ 3 คน จากสาขาสังคมศาสตร์ต้องการมีส่วนร่วมตามหน้าที่รับผิดชอบ และต้องการลดภาระงานสอนให้น้อยลงด้วย อาจารย์เพียง 2 คน จากสาขามนุษยศาสตร์ที่ต้องการมีส่วนร่วมในการบริหารเช่นกัน

5.3 การประกันคุณภาพ

อาจารย์ 12 ใน 16 คน ต้องการความรู้และมีส่วนร่วม ทางด้านการประกันคุณภาพ อาจารย์ 3 คนจากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ ต้องการอบรมความรู้ทางด้านการประกันคุณภาพเพื่อ

- ความเข้าใจและต้องการได้มีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพด้วย ส่วนอาจารย์ทั้ง 3 คน จากสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ก็เช่นกัน ต้องการทั้งความรู้และการมีส่วนร่วมในด้านนี้ อาจารย์ท่านหนึ่งกล่าวว่า "ต้องการมีส่วนร่วมในด้านนี้ แต่สถาบันให้โอกาสน้อย เพราะนโยบายไม่ชัดเจน" อีกคนกล่าวว่า "ต้องการความรู้ทางด้านการประกันคุณภาพทั้งภายในและภายนอก เพราะไม่ค่อยเข้าใจ แม้จะมีการพูดอยู่บ่อย ๆ ก็ตาม" อีก 2 ท่าน ต้องการตามภาระหน้าที่และสามารถปฏิบัติได้อย่างมีคุณภาพ อาจารย์ 3 ท่าน จากสาขาสังคมศาสตร์ต้องการมีส่วนร่วมปานกลางตามหน้าที่รับผิดชอบ ส่วนอาจารย์ 2 ท่านจากสาขามนุษยศาสตร์ กล่าวว่า "ต้องการให้จัดอบรมและเชิญวิทยากรผู้เชี่ยวชาญมาบรรยาย เท่าที่ผ่านมายังไม่ชัดเจน" อีกท่านหนึ่งกล่าวว่า "ต้องการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้มาตรฐาน"

ตอนที่ 3 แนวทางในการพัฒนาอาจารย์สถาบันราชภัฏสงขลาตามภารกิจ 5 ด้าน ได้นำ
เสนอผลการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ด้านการสอน

อาจารย์ใหม่

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ใหม่จำนวน 16 คน ซึ่งมาจากสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์
จำนวน 4 คน วิทยาศาสตร์ประยุกต์ จำนวน 4 คน สังคมศาสตร์ จำนวน 4 คน และมนุษยศาสตร์
จำนวน 4 คน ได้เสนอแนวทางในการพัฒนาอาจารย์ ดังนี้

อาจารย์ส่วนใหญ่ คือ 11 ใน 16 คน เสนอแนวทางการพัฒนาอาจารย์ในด้านการสอน
โดยการศึกษาต่อ ฝึกอบรม ดูงาน สัมมนา ประชุมทางวิชาการ อาจารย์ส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า การ
ได้ศึกษาต่อ อบรม ดูงาน สัมมนา และประชุมจะช่วยให้อาจารย์มีความรู้มากขึ้น และสามารถนำมาใช้
ในการพัฒนาตนเองเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการสอนนักศึกษาต่อไป

1.1 การศึกษาต่อ ฝึกอบรม ดูงาน สัมมนา ประชุมทางวิชาการ

อาจารย์ 11 ใน 16 คน ให้แนวทางการพัฒนาทางด้านการสอน โดยการส่งเสริมการ
เรียนต่อ ทั้งเวลาปกติและนอกราชการ อบรมเทคนิคการสอนใหม่ ๆ อบรมความรู้เฉพาะด้าน บาง
ท่านเสนอแนะอย่างน้อยปีละ 1 - 2 ครั้ง อาจารย์ท่านหนึ่งจากสาขามนุษยศาสตร์ได้เสนอแนะว่า
“ควรส่งเสริมอาจารย์เรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติม โดยอนุญาตให้ไปเรียนเป็นเทอมได้ไม่นับเป็นวันลา
และสนับสนุนค่าเล่าเรียน” เนื่องจากอาจารย์ท่านนี้มีความเห็นว่า อาจารย์ส่วนใหญ่อ่อนภาษา
อังกฤษ ทำให้อาจารย์หลาย ๆ ท่านไม่มีโอกาสได้ไปศึกษาต่อถ้าหากสถาบันสนับสนุนตรงจุดนี้ ก็
จะเป็นการพัฒนาความรู้ให้อาจารย์กว้างไกลยิ่งขึ้น อาจารย์ก็จะได้นำความรู้มาพัฒนาการเรียนการ
สอนต่อไป” อาจารย์ท่านหนึ่งจากสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์เสนอแนะให้มีการดูงานเพื่อรับรู้ความรู้
ใหม่ ๆ และเพื่อพัฒนาการสอนวิธีใหม่ให้เป็นสากล อาจารย์อีก 2 ท่านจากสาขาวิทยาศาสตร์
ประยุกต์ เสนอแนะให้อาจารย์สัมมนา ประชุมทางวิชาการทั้งภายนอกและภายในสถาบัน

1.2 ภาระงานสอน

อาจารย์ 4 ใน 16 คน ให้แนวทางการพัฒนาทางด้านการสอนโดยลดภาระงานสอน
อาจารย์ท่านหนึ่งจากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ เสนอแนะให้มีการเรียนไม่เกิน 12 คาบ ต่อ
สัปดาห์ อาจารย์อีกท่านหนึ่งจากสาขามนุษยศาสตร์เสนอแนะให้อาจารย์ได้มีเวลาจัดเตรียมการสอน
และศึกษาข้อมูล และคิดวิธีการสอนในเนื้อหาใหม่ ๆ ที่มีความทันสมัยเพื่อนำมาสอนนักศึกษา อีก
ท่านหนึ่งจากสาขาสังคมศาสตร์เสนอแนะแนวทางโดยลดภาระงานสอนให้เหลือ 6 คาบ ต่อสัปดาห์
โดยจัดกลุ่มเรียนให้ใหญ่ขึ้น หมายถึงการจัดให้มีการเรียนรวม

1.3 สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน และห้องเรียน

อาจารย์ 4 ใน 16 คน เสนอแนะการพัฒนาด้านการสอน โดยจัดให้มีสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน อาจารย์ท่านหนึ่งจากสาขาสังคมศาสตร์ เสนอแนะให้มีอุปกรณ์และเทคโนโลยีช่วยสอน ส่วนอีกท่านหนึ่งจากสาขาเดียวกันนี้เสนอแนะให้ห้องเรียนติดเครื่องปรับอากาศทุกห้อง อาจารย์ท่านหนึ่งจากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์เสนอแนะว่าอาจารย์ควรได้รับการอบรมทำสื่อเอง และอีกท่านหนึ่งจากสาขาเดียวกัน เสนอแนะว่าทางสถาบันควรจัดสื่อการสอนให้พร้อมทุกห้อง

1.4 ห้องสมุด

อาจารย์ 2 ใน 16 คน ซึ่งเป็นอาจารย์จากสาขาสังคมศาสตร์เสนอแนะการพัฒนาด้านการสอน โดยจัดให้มีห้องสมุดคณะ และควรมีแหล่งข้อมูลที่ทันสมัย

อาจารย์เก่า

จากการสัมภาษณ์อาจารย์เก่าสาขามนุษยศาสตร์จำนวน 4 คน สาขาสังคมศาสตร์จำนวน 4 คน สาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ จำนวน 4 คน และสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ จำนวน 4 คน แนวทางในการพัฒนาอาจารย์ มีดังนี้

อาจารย์ส่วนใหญ่ เสนอแนะแนวทางในการพัฒนาอาจารย์ทางด้านการสอน โดยการให้อาจารย์ได้ศึกษาต่อ ฝึกอบรม ดูงาน และสัมมนา ประชุมทางวิชาการ อาจารย์ส่วนใหญ่คิดว่า การได้โอกาสจากสิ่งเหล่านี้ จะช่วยพัฒนาอาจารย์ในส่วนของเทคนิคการสอน การเพิ่มความรู้เพื่อศึกษาต่อเหล่านี้เป็นต้น

1.1 การศึกษาต่อ ฝึกอบรม ดูงาน สัมมนา ประชุมทางวิชาการ

อาจารย์ 12 ใน 16 คน เสนอแนะแนวทางในการพัฒนาอาจารย์โดยการศึกษาต่อ ฝึกอบรม สัมมนา อาจารย์ 2 คน จากสาขามนุษยศาสตร์ให้ความเห็นว่า “ควรจัดอบรมเทคนิคการสอน วิธีการสอนในระดับอุดมศึกษา ส่งเสริมหรือติดต่อสถาบันการศึกษาต่าง ๆ เพื่อให้อาจารย์ได้มีโอกาสเข้าร่วมศึกษาในบางรายวิชา ที่เป็นรายวิชาที่ทันสมัย โดยเฉพาะสถาบันการศึกษาในต่างประเทศ” และ ควรมีการสัมมนาในด้านวิชาการ อย่างน้อยภาคเรียนละ 2 ครั้ง สถาบันควรมีงบอย่างเพียงพอเพื่อการพัฒนาและ ควรจัดอบรมเทคนิควิธีการสอนให้แก่อาจารย์เป็นระยะ ๆ อาจารย์ 3 คนจากสาขาสังคมศาสตร์ ก็เสนอแนะทางให้มีการฝึกอบรมสัมมนา เพื่อให้ความรู้แก่อาจารย์ อาจารย์ 4 คน จากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ ก็เช่นกัน เสนอแนะทางคล้ายกันว่า การจัดอบรมวิธีการสอนแก่อาจารย์และมีวิธีการสอนที่สามารถนำไปผสมผสานเนื้อหาให้มีความทันสมัย อาจารย์ 3 คน จากสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ ก็ให้ความเห็นคล้าย ๆ กันว่า “อาจารย์ควรได้รับความรู้จากการ

จัดอบรม Course สั้น ๆ และอบรมเฉพาะวิชาที่สอน จากผู้เชี่ยวชาญ และควรมีโอกาสเพิ่มความรู้ โดยการศึกษาต่อ”

1.2 ภาระงานสอน

อาจารย์ 6 ใน 16 คน เสนอแนวทางการพัฒนาทางการสอนโดยคำนึงถึงภาระงานสอน อาจารย์ท่านหนึ่งจาก สาขามนุษยศาสตร์ กล่าวว่า “ไม่ควรมีการงานส่วนเกิน 12 คาบ ต่อ สัปดาห์ สถาบันควรกำหนด เป็นนโยบายให้ชัดเจน” อาจารย์จากสาขาสังคมศาสตร์เสนอว่า “จัด จำนวนชั่วโมงสอนใหม่ ให้พิจารณาจำนวนวิชาที่สอนเพิ่มเติม ไม่ใช่พิจารณาเฉพาะจำนวนชั่วโมง สอน” อาจารย์ทั้ง 3 คน จากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ เสนอแนวทางดังนี้ อาจารย์ท่านที่หนึ่งเสนอ ให้จัดการสอนตรงสาขา มีจำนวนคาบพอเหมาะและเน้นการสอนที่มีคุณภาพมากกว่าปริมาณ อาจารย์ท่านที่สองและสามเสนอให้ลดภาระงานสอนให้น้อยลง และให้ตรงกับความรู้สาขาวิชา อาจารย์เพียงคนเดียวจากสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ที่เสนอแนวทางต่างจากอาจารย์จากสาขาอื่น ๆ คือ “ควรมีการจัดการสอนแบบมหาวิทยาลัย ไม่ใช่แบบมัธยมเพื่อลดภาระด้านการสอนของอาจารย์ เพื่อเอาเวลาที่เหลือไปทำงานในด้านอื่น ๆ”

1.3 สื่อ อุปกรณ์ การเรียนการสอนและห้องเรียน

อาจารย์ 8 ใน 16 คน อาจารย์ 2 คน จากสาขามนุษยศาสตร์ให้แนวทางด้านนี้ ว่า “ควรส่งเสริมให้อาจารย์ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอนเช่น การใช้ E - Learning เชิญวิทยากรเชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาให้ความรู้ และ ควรเพิ่มเทคนิควิธีการสอนในวิชา เฉพาะสาขา โดยมีห้องปฏิบัติการเฉพาะสาขา เช่น คนตรี มีห้องกีตาร์ กลอง ฯลฯ” อาจารย์ 3 คน จากสาขาสังคมศาสตร์ เสนอแนะว่า ควรมีคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เช่น CAI ที่วิวังจรปิด และ Internet ในชั้นเรียนแต่ละห้อง อาจารย์อีก 2 คน จากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ เสนอให้มีการใช้เทคโนโลยี สมัยใหม่ ในการสอนเช่น Internet ส่วนอาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ท่านหนึ่งต้องการให้ สถาบันจัดงบประมาณและบุคลากรสำหรับห้องคอมพิวเตอร์

1.4 ห้องสมุด

มีอาจารย์เพียงท่านเดียวจากสาขาสังคมศาสตร์ ที่เสนอแนวทางการพัฒนาทางการสอน โดยเสนอจัดให้มีห้องสมุดของคณะ

ผู้บริหารระดับกลาง

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารระดับกลาง จำนวน 4 คน จาก 4 สาขา คือ สาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ วิทยาศาสตร์ประยุกต์ สาขาสังคมศาสตร์ และสาขามนุษยศาสตร์ มีรายละเอียดเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาอาจารย์ดังต่อไปนี้

ผู้บริหารทั้ง 4 ท่าน จาก 4 สาขา เสนอแนวทางการพัฒนาอาจารย์ทางการสอน โดยเห็นด้วยกับการให้อาจารย์ได้มีโอกาสศึกษาต่อ ฝึกอบรมสัมมนา เพื่อได้พัฒนาศักยภาพของตนเอง ดังมีรายละเอียดดังนี้

1.1 การศึกษาต่อ ฝึกอบรม สัมมนาแลกเปลี่ยนความรู้

บริหารจากทั้ง 4 สาขา เสนอแนวทางการพัฒนาทางการสอนโดยให้อาจารย์ได้มีโอกาสไปอบรมสัมมนาแลกเปลี่ยนความรู้ และศึกษาต่อ ผู้บริหารจากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ เสนอว่า “ส่งเสริมอาจารย์ในการเรียนต่อตามแบบของโปรแกรมฯ และให้อาจารย์ได้ร่วมอบรมเกี่ยวกับวิชาการด้านต่าง ๆ ตามความเหมาะสม และจัดเครือข่ายโปรแกรมฯ เพื่อประโยชน์ในการแลกเปลี่ยนความรู้กัน” ส่วนผู้บริหารจากสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ เสนอว่า “การส่งเสริมการศึกษาต่อเป็นการพัฒนาศักยภาพของอาจารย์และควรให้ได้อย่างต่อเนื่อง ทั้งอาจารย์ประจำและอาจารย์อัตราจ้าง” ผู้บริหารจากสาขาสังคมศาสตร์ เสนอว่า สถาบันควรสนับสนุนการอบรมหลักสูตรสั้น ๆ เช่น ภาษาอังกฤษ และ เสนอว่า ควรให้อาจารย์ได้รับการอบรมได้อย่างไม่จำกัดงบประมาณ ผู้บริหารจากสาขามนุษยศาสตร์ก็ เสนอว่า ควรให้อาจารย์ไปศึกษาอบรมสัมมนาตามสาขาต่าง ๆ และกลับมาเผยแพร่สาระความรู้ให้ผู้อื่นทราบด้วย

1.2 ภาระงานสอน

ผู้บริหาร 2 ท่าน จากสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ และสาขาสังคมศาสตร์ เสนอให้มีการลดภาระงานสอนของอาจารย์ให้น้อยลง เพื่อการพัฒนาตนเอง แต่ผู้บริหารสาขาสังคมศาสตร์ มีความเห็นตรงกันข้ามกับผู้บริหารสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ ตรงที่ว่าไม่ควรให้อาจารย์ทำงานอื่น ๆ มากกว่างานสอน

1.3 สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนและห้องเรียน

ผู้บริหารจากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ เสนอแนวทางการพัฒนาการสอนโดยการใช้สื่อและอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับการเรียนการสอน ท่านเสนอว่า ควรจัดซื้อเครื่องมือ อุปกรณ์วิทยาศาสตร์ สารเคมีที่จำเป็นในการเรียนการสอน และ จัดระบบคอมพิวเตอร์เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต ในการค้นหาข้อมูลเตรียมการสอน

1.4 ห้องสมุด

ผู้บริหารจากสาขามนุษยศาสตร์ เสนอแนวทางการพัฒนาด้านการสอนของอาจารย์ โดยจัดเอกสาร สื่อ และข้อมูลต่าง ๆ ไว้ให้อาจารย์ได้ค้นคว้า

2. ด้านการวิจัย

อาจารย์ใหม่

อาจารย์ส่วนใหญ่ คือ 11 ใน 16 คน เสนอแนวทางการพัฒนาอาจารย์ด้านการวิจัย โดยให้ความสำคัญกับเรื่องการส่งเสริม สนับสนุน บังคับ หรือออกกฎเกณฑ์ให้ทำวิจัยมากที่สุด เพราะอาจารย์หลายคนคิดว่า ถ้าหากสถาบันส่งเสริม หรือบังคับให้ทำวิจัยแล้ว อาจารย์ทุกคนก็จะต้องกระตือรือร้นที่จะทำวิจัยแน่นอน และจะเป็นการช่วยให้อาจารย์ทุกคนได้พัฒนาตนเองด้วย

2.1 ฝึกอบรม ประชุม

อาจารย์ 3 ใน 16 คน เสนอแนะการพัฒนาทางด้านวิจัย โดยจัดให้มีการอบรมทางด้านการวิจัย อาจารย์ 2 ท่าน จากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ เสนอแนวทางการจัดให้มีการอบรมวิจัยเฉพาะทาง และมีโอกาสได้เข้าร่วมประชุมสัมมนาทางการวิจัย อาจารย์อีกท่านหนึ่งจากสาขาสังคมศาสตร์ เสนอแนวทางการจัดอบรมด้านงานวิจัยแก่อาจารย์ที่ไม่มีความรู้ทางด้านวิจัย

2.2 ส่งเสริมสนับสนุน บังคับ หรือออกกฎเกณฑ์ให้ทำวิจัย

อาจารย์ 11 ใน 16 คน เสนอแนวทางการพัฒนาทางด้านวิจัย โดยส่งเสริม บังคับ หรือออกกฎเกณฑ์ให้อาจารย์ทุกคนทำวิจัย อาจารย์ 3 ท่านในสาขามนุษยศาสตร์เสนอแนวทางโดยอาจารย์ท่านหนึ่งกล่าวว่า “ควรมีนโยบายและหน่วยงานที่มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมให้อาจารย์ทำวิจัย โดยให้ข้อมูลและหาแหล่งเงินทุนให้” อาจารย์ท่านสองกล่าวว่า “อาจารย์ที่มีอายุราชการเกินกว่า 5 ปี ขึ้นไป สามารถได้เวลา 1 ปี เพื่อไปเขียนผลงานทางวิชาการ ครบ 1 ปี ต้องมีงานวิจัย 1 ชิ้น” อาจารย์ท่านสุดท้ายในสาขานี้เสนอว่า ทางสถาบันควรจะสนับสนุนเชิงปฏิบัติ จัดระบบพี่เลี้ยง และมีแผนระเบียบที่ชัดเจนให้อาจารย์

ส่วนอาจารย์อีก 2 คน ในสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ แสดงความคิดเห็นเหมือนกันว่า อาจารย์ทุกคนต้องทำวิจัย โดยสถาบันออกกฎเกณฑ์ขึ้นมา เช่นให้อาจารย์มีเวลาทำวิจัย ให้ทุนหรือหาแหล่งทุนสนับสนุน และให้เสนอผลงาน ระดับโปรแกรมส่งขึ้นมา

อาจารย์ 4 คน ในสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ เสนอแนวทางการส่งเสริมการทำวิจัยที่เป็นสากล ให้ทุนวิจัยแก่ผู้สนใจวิจัยรุ่นใหม่ ให้หลักเกณฑ์ที่ดี และให้ความรู้ด้วยนอกจากนี้ควรจัดให้เป็นผู้ช่วยวิจัยเพื่อสร้างประสบการณ์การวิจัย อาจารย์ทุกคนต้องมียานวิจัยออกสู่สาธารณชน 2 ปีต่อเนื่อง และควรสนับสนุนส่งเสริมการทำวิจัยที่เป็นสากล โดยมีโครงการวิจัยร่วมกับต่างประเทศ

ซึ่งเป็นสากล มีการยอมรับเพื่อเพิ่มความเชื่อมั่น อาจารย์อีก 2 คน ในสาขาสังคมศาสตร์ได้เสนอแนวทางว่า สถาบันบังคับให้อาจารย์เสนอหัวข้อเรื่องที่สนใจกับคณะหรือสำนักวิจัยเป็นประจำ และอาจารย์ที่ทำวิจัยได้รับการส่งเสริมให้ทำวิจัยโดยการเซ็นชื่อ เพื่อไปเก็บข้อมูลได้ อาจารย์จะได้มีเวลาไปทำวิจัยได้ และทำให้แต่ละคณะมองหาอาจารย์ที่มีศักยภาพแล้วสร้างทีมงานที่ปรึกษาและทีมงานสนับสนุนในทุกขั้นตอน

2.3 แหล่งทุนวิจัย

อาจารย์ 4 ใน 16 คน ที่เสนอแนวทางการพัฒนาทางด้านวิจัยโดยหาแหล่งทุนวิจัย อาจารย์ 2 คนในสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ เสนอแนวทางการพัฒนาทางด้านวิจัย โดยเสนอแนะว่า ควรสนับสนุนการให้ทุนวิจัยที่มีมูลค่าสูงพอที่จะเป็นงานวิจัยในระดับสากล และให้ทุนวิจัยแก่ผู้สนใจวิจัยรุ่นใหม่ อาจารย์ 2 คน ในสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ อาจารย์ท่านหนึ่งเสนอแนวทางว่า ควรให้ทุนสนับสนุนทั้งภายในและภายนอกสถาบัน และ ควรมีระเบียบทุนวิจัยของสถาบันเป็นมาตรฐาน

2.4 แหล่งความรู้

มีอาจารย์เพียง 2 คน จากสาขาสังคมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ ที่เสนอแนวทางการพัฒนาทางด้านวิจัยโดยเสนอแนะให้มีแหล่งความรู้เพื่อค้นคว้าในการทำวิจัยได้

2.5 เวทีเสนอผลงานวิจัย

มีอาจารย์ท่านหนึ่งในสาขามนุษยศาสตร์ เสนอแนวทางการพัฒนาทางด้านวิจัย โดยจัดให้มีเวทีเสนอผลงานวิจัย คือ ควรมีแหล่งที่จะให้แสดงผลงานวิจัย และได้มีโอกาสนำเสนอสู่ชุมชน

อาจารย์เก่า

อาจารย์ส่วนใหญ่เสนอแนวทางการพัฒนาอาจารย์ ทางด้านงานวิจัย โดยการให้สถาบันส่งเสริมสนับสนุน หรือบังคับให้อาจารย์ทำวิจัย สถาบันอาจจะลดภาระงานสอน ของอาจารย์ให้น้อยลง หรือให้อาจารย์ได้ลาพักเพื่อทำวิจัยและหรือบังคับให้อาจารย์ทุกคน ทำวิจัย

2.1 ฝึกอบรม

มีอาจารย์ 4 คน จากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์เท่านั้นที่เสนอให้จัดอบรมเรื่องการทำวิจัยเพื่อจะได้รับความรู้ทางการวิจัยเพิ่ม และได้เรียนรู้การทำวิจัยแนวใหม่ อีกด้วย

2.2 ส่งเสริมสนับสนุน บังคับ หรือออกกฎเกณฑ์ในการทำวิจัย

อาจารย์ 12 ใน 16 คน เสนอแนวทางการพัฒนางานวิจัย โดยให้สถาบันส่งเสริมสนับสนุนหรือออกกฎเกณฑ์บังคับให้อาจารย์ทำวิจัย อาจารย์ 3 คน จากสาขามนุษยศาสตร์ ให้ความเห็นว่า “สถาบันควรจัดตั้งทีมงานวิจัยโดยคึงนักวิจัยหน้าใหม่ ๆ เข้าไปมีส่วนร่วมในการวิจัยเพื่อจะ

ได้มีประสบการณ์ในการวิจัย สถาบันควรส่งเสริมผู้ที่ผ่านการอนุมัติโครงการวิจัยแล้ว สามารถลดภาระงานสอนได้ และ สถาบันควรสนับสนุน อย่างจริงจัง กำหนดเป็นนโยบายให้ชัดเจนถึงขั้นปฏิบัติ” อาจารย์ 3 คน จากสาขาสังคมศาสตร์ได้ให้แนวทางที่คล้ายคลึงกันว่า สถาบันควรสนับสนุนส่งเสริมอย่างจริงจัง เช่น เปิดโอกาสให้อาจารย์สามารถลาพักเพื่อทำงานวิจัยเพียงอย่างเดียวได้ เช่น อาจให้ลาพัก 1 เทอม หรือ 1 ปี หลังจากสอนมาแล้ว 5 – 6 ปี อีกท่านหนึ่งเสนอว่า สถาบันควรบังคับให้อาจารย์ทำวิจัยทุกคน และอีกท่านเสนอว่า ควรให้สิทธิอาจารย์ในการลาเพื่อการทำวิจัยได้ ส่วนอาจารย์ 3 คนจากสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ และ อีก 3 คน จากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ ก็ให้ความเห็นคล้ายคลึงกันว่า สถาบันควรส่งเสริมสนับสนุนให้อาจารย์ทำวิจัยมากขึ้น และ สถาบันควรจัดสรรภาระงานส่วนหนึ่งในการทำวิจัยเพื่อให้มีเวลาทำวิจัยได้

2.3 แหล่งทุนวิจัย

อาจารย์ 6 ใน 16 คน เสนอแนวทางการพัฒนางานวิจัย โดยสถาบันสนับสนุนเงินงบประมาณ หรือหาแหล่งทุนสนับสนุนวิจัยอย่างเพียงพอ ควรมีแหล่งทุนทั้งภายในและภายนอก

2.4 ที่ปรึกษา

อาจารย์ 2 ใน 16 คน เสนอแนวทางการพัฒนางานวิจัยโดยมีที่ปรึกษา อาจารย์ 2 คน จากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์กล่าวว่า “ควรมีคณะที่ปรึกษางานวิจัยทุก ๆ ด้านเพื่อตอบสนองความต้องการของอาจารย์ตามความสนใจ”

2.5 เวทีเสนอผลงานวิจัย

มีอาจารย์เพียง 3 คน จากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ สาขามนุษยศาสตร์ และสาขาสังคมศาสตร์ สาขาละ คนที่เสนอให้มีเวทีเสนอผลงานวิจัยเป็นเวทีย่อย ๆ เฉพาะกลุ่มในสถาบัน

ผู้บริหารระดับกลาง

ผู้บริหารทั้ง 4 สาขา เสนอแนวทางการพัฒนาอาจารย์ทางด้านงานวิจัย โดยเห็นว่าเรื่องของแหล่งทุนวิจัย เป็นเรื่องที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาทางด้านนี้

2.1 ฝึกรอบรม ประชุม

มีเพียงผู้บริหาร 2 ท่าน จากสาขามนุษยศาสตร์ และวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ที่ได้เสนอแนวทางในการพัฒนางานวิจัย โดยจัดการอบรมในเรื่องการทำวิจัยให้แก่อาจารย์ผู้เริ่มทำ เช่น การเขียนเค้าโครงการวิจัยเพื่อขอทุน และการจัดอบรมให้ความรู้ด้านการวิจัยเป็นขั้นตอน จนสามารถทำวิจัยได้

2.2 ส่งเสริมสนับสนุน บัณฑิต หรือออกกฎเกณฑ์ให้ทำวิจัย

ผู้บริหาร 3 ท่าน จากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ผู้บริหารสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ เสนอแนวทางว่า “สถาบันควรสนับสนุนการวิจัยเป็นกลุ่ม เพื่อลดปัญหาเรื่องการขาดประสบการณ์ในการวิจัย” ส่วนผู้บริหารจากสาขามนุษยศาสตร์เสนอว่า “สำนักวิจัยควรเป็นตัวจักรคิดเรื่องการวิจัย หากทีมวิจัยจัดอบรมให้แก่อาจารย์” ผู้บริหารจากสาขาสังคมศาสตร์เสนอว่า อาจารย์ควรสามารถลาเพื่อทำวิจัยได้ อย่างน้อย 1 ภาคเรียน

2.3 แหล่งทุนวิจัย

ผู้บริหารทั้ง 4 สาขา เสนอแนวทางการพัฒนางานวิจัยโดยสถาบันควรสนับสนุนเงินทุนอุดหนุนงานวิจัยของอาจารย์ให้มากขึ้น และเพียงพอ และควรสนับสนุนอย่างต่อเนื่องด้วย

2.4 แหล่งความรู้

มีผู้บริหารจากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ เพียงท่านเดียวที่เสนอแนวทางการพัฒนางานวิจัย โดยจัดให้มีระบบคอมพิวเตอร์เพื่อการสืบค้นข้อมูล

2.5 เวทีเสนอผลงานวิจัย

มีผู้บริหารจากสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ เพียงท่านเดียวเช่นกันที่เสนอแนวทางการพัฒนางานวิจัย โดยให้สถาบันสนับสนุนการเผยแพร่งานวิจัยที่เป็นสากลให้มากขึ้น โดยสถาบันสนับสนุนให้อาจารย์ได้มีโอกาสเผยแพร่งานวิจัยลงในวารสารนอกสถาบัน หรือในต่างประเทศ

3. ด้านบริการชุมชน

อาจารย์ใหม่

อาจารย์ส่วนใหญ่ คือ 5 ใน 16 คน เสนอแนวทางการพัฒนา อาจารย์ด้านบริการชุมชน โดยมีความเห็นว่า เวลา และโอกาส คือ สิ่งที่สำคัญที่สุด เพราะการที่สถาบันให้เวลาและโอกาส อาจารย์ได้เข้าไปบริการและช่วยเหลือชุมชน แล้วอาจารย์ก็จะได้เรียนรู้ ศึกษา ชุมชน และได้พัฒนาตนเองเพื่อช่วยเหลือชุมชนได้อีกด้วย

3.1 ความรู้ทางด้านบริการชุมชน

อาจารย์ 4 ใน 16 คน เสนอแนวทางการพัฒนาทางด้านการบริการชุมชนโดยการให้ความรู้อาจารย์ท่านหนึ่งจากสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์เสนอแนวทางการพัฒนาการบริการชุมชน โดยจัดให้มีการอบรมการดำเนินงานบริการชุมชน อีกท่านหนึ่งจากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ เสนอว่าควรมีการ จัดอบรมผู้สนใจที่อยากจะรู้ในเรื่องเดียวกัน อาจารย์ท่านหนึ่ง จากสาขาสังคม

ศาสตร์ กล่าวว่ “จัดกิจกรรมให้อาจารย์มีโอกาสเข้าร่วมมาก ๆ เพื่อว่อาจารย์จะได้เรียนรู้ไปด้วย” อีกท่านหนึ่งในสาขาเดียวกันนี้ เสนอแนะให้จัดอบรมให้ความรู้การเป็นวิทยากร

3.2 เวลาและโอกาส

อาจารย์ 5 ใน 16 คน เสนอแนวทางการพัฒนาทางด้านการบริการชุมชนให้สถาบันให้ เวลาและโอกาสแก่อาจารย์ อาจารย์ 3 คน จากสาขามนุษยศาสตร์เสนอแนวทางดังนี้ “สถาบันควร ให้โอกาสอาจารย์รุ่นใหม่ ได้มีส่วนร่วมโดยมีโครงการที่ชัดเจน สถาบันควรให้โอกาสอาจารย์ได้ เผยแพร่ผลงานแก่ชุมชน และ สถาบันควรยกเลิกระบบเส้นดัดซื้อปฏิบัติงานรายวันไปเป็นรายเดือน แทน เพื่อว่อาจารย์จะสามารถลงไปศึกษา เรียนรู้และบริการชุมชนได้”

อาจารย์ 2 คน จากสาขาสังคมศาสตร์ เสนอแนวทางโดยให้โอกาสและจัดอาจารย์ที่ ตรงกับสาขาวิชาที่ชุมชนต้องการไปบริการชุมชน และให้โอกาสอาจารย์ทำวิจัยร่วมกับชุมชน และ อาจารย์ท่านสุดท้ายจากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ เสนอให้โอกาสอาจารย์ได้สร้างสรรค์ผลงานแก่ ชุมชน

3.3 ความร่วมมือระหว่างสถาบันกับชุมชน

อาจารย์ 4 ใน 16 คน เสนอแนวทางการพัฒนาด้านการบริการชุมชน โดยร่วมมือกัน ระหว่างสถาบันกับชุมชน อาจารย์ท่านหนึ่งจากสาขามนุษยศาสตร์ เสนอให้สถาบันมีปฏิสัมพันธ์ กับชุมชนรอบ ๆ สถาบัน เช่น ชุมชนเขารูปช้าง เพื่อให้ชุมชนเข้มแข็ง อาจารย์อีกท่านจากสาขา สังคมศาสตร์ เสนอให้สถาบันตั้งกฎเกณฑ์ที่แน่นอน เพื่อทำงานร่วมกันกับชุมชน มีอาจารย์อีก 2 คน จากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์เสนอให้สถาบันเข้าไปศึกษาหาข้อมูลตามความต้องการของชุมชน ทั้งนี้ชุมชนต้องให้ข้อมูลที่ถูกต้อง เพื่อว่สถาบันจะได้รู้ว่บริการชุมชนได้ใหม่ อีกท่านหนึ่ง เสนอการทำวิจัยร่วมกันระหว่างโปรแกรมต่าง ๆ กับชุมชนเพื่อพัฒนาชุมชน อาจารย์อีกท่าน จากสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ เสนอแนวทางโดยร่วมมือกับชุมชน นำงานวิจัยมาสัมพันธ์กับชุมชน

อาจารย์เก่า

อาจารย์ส่วนใหญ่ เสนอแนวทางการพัฒนาตนเองทางด้านนี้ โดยเสนอให้สถาบัน กับ ชุมชนร่วมกัน อาจารย์มีโอกาสได้เรียนรู้การบริการชุมชนและได้ช่วยเหลือชุมชนอีกด้วย

3.1 ความร่วมมือระหว่างสถาบันกับชุมชน

อาจารย์ส่วนใหญ่เสนอแนวทางการพัฒนาด้านการบริการชุมชน โดยเสนอให้ สถาบันร่วมมือกับชุมชนในการให้บริการ เช่น การจัดกิจกรรมที่ดึงชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม และให้ ความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน อาจจะจัดสัปดาห์เยี่ยมเยียนให้ความรู้แลกเปลี่ยนความรู้กับชุมชน หรือ

มีแผนการบริการชุมชนให้ชัดเจน โดยสำนักวิจัย จัดทำแผน ตีตบอร์คประชาสัมพันธ์ อาจมีอาจารย์ที่สนใจและมีความรู้ด้านนี้ เข้าไปมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการบริการชุมชนอย่างสม่ำเสมอ

3.2 เงินทุน

อาจารย์เพียงท่านเดียวจากสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ เสนอให้จัดสรรเงินทุนเพื่อจัดอบรมด้านบริการชุมชนในเชิงวิชาการ

ผู้บริหารระดับกลาง

ผู้บริหารจาก 4 สาขา มีข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาทางด้านการบริการชุมชนสำหรับอาจารย์แตกต่างกันดังนี้

3.1 ความรู้ทางด้านการบริการชุมชน

ผู้บริหาร 2 ท่าน จากสาขาสังคมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ประยุกต์เสนอแนวทางการพัฒนาการบริการชุมชน โดยจัดอบรมหลักสูตรสั้น ๆ เพื่อให้อาจารย์ได้รู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเอง และเข้าใจเกี่ยวกับงานด้านนี้

3.2 เงินทุนสนับสนุน

ผู้บริหารจากสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ได้เสนอแนวทางการพัฒนาการบริการชุมชน โดยสถาบันควรมีเงินสนับสนุนอาจารย์โดยให้เงินค่าตอบแทนบ้าง เพราะทางโปรแกรมให้การบริการชุมชนอยู่ตลอดทุกปี

3.3 ความร่วมมือระหว่างสถาบันกับชุมชน

ผู้บริหาร 2 ท่าน จากสาขามนุษยศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ เสนอแนวทางการพัฒนาด้านนี้ ดังนี้ ผู้บริหารจากสาขามนุษยศาสตร์ เสนอแนวทางการว่า “ควรส่งเสริมอาจารย์ให้เข้าถึงชุมชนมากขึ้น เพื่อให้อาจารย์ได้รู้ ได้เข้าใจ และร่วมมือกับชุมชน ควรจัดคณะสำรวจความต้องการของชุมชน เพื่อช่วยเหลือชุมชนได้อย่างเต็มที่” ส่วนผู้บริหารจากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ เสนอแนวทางการว่า “ควรจะมีการประสานงานกับชุมชนเป้าหมายเพื่อทราบความต้องการของชุมชนในแง่ของวิชาการที่โปรแกรมเกี่ยวข้อง เพื่อจะได้จัดฝึกอบรมได้ตรงกับความต้องการจริง ๆ”

4. ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

อาจารย์ใหม่

อาจารย์ 5 ใน 16 คน ซึ่งถือว่าเป็นอาจารย์ส่วนใหญ่ได้เสนอแนวทางการพัฒนาอาจารย์ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยให้ความสำคัญกับการส่งเสริมกิจกรรมและงานวิจัยมากที่สุด เพราะการที่สถาบันส่งเสริมกิจกรรมและงานวิจัยทำให้อาจารย์ได้เรียนรู้ศิลปวัฒนธรรม และรู้จัก

การทำนุบำรุงสิ่งเหล่านี้ โดยการเผยแพร่ภูมิปัญญาท้องถิ่น และรักษาศิลปวัฒนธรรมไทยไปด้วย อาจารย์ก็ได้มีส่วนในการพัฒนาตนเองโดยได้เรียนรู้การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทยอีกด้วย

4.1 ความรู้ในเรื่องศิลปวัฒนธรรม

อาจารย์ 3 ใน 16 คน เสนอแนวทางการพัฒนาการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดย อาจารย์ท่านหนึ่งในสาขามนุษยศาสตร์เสนอแนวทางว่า อาจารย์ควรได้รับความรู้ความเข้าใจ ความหมายของการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมอย่างแท้จริง อีกท่านหนึ่งจากสาขาวิทยาศาสตร์ ประยุกต์ได้ให้แนวทางคล้ายคลึงกันว่า ควรให้ความรู้แก่อาจารย์ ว่า งานด้านนี้มีลักษณะอย่างไร อาจารย์อีกท่านหนึ่งจากสาขาสังคมศาสตร์เสนอแนะว่า ควรมีโครงการที่เน้นให้อาจารย์ได้เรียนรู้งานด้านนี้ โดยให้อาจารย์ได้มีส่วนร่วม และสถาบันสนับสนุนเกี่ยวกับแหล่งข้อมูล

4.2 ส่งเสริมกิจกรรมและงานวิจัย

อาจารย์ 5 ใน 16 คน เสนอแนวทางการพัฒนาการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดย อาจารย์ท่านหนึ่งในสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ เสนอให้สถาบันส่งเสริมกิจกรรมที่เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม ส่งเสริมการทำวิจัยกับชุมชน เพื่อนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาเผยแพร่ อาจารย์อีกท่านหนึ่งในสาขานี้ เสนอว่า จัดให้มีการทัศนศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม ส่งเสริมให้อาจารย์แต่งกายด้วยชุดผ้าไทย และส่งเสริมให้อาจารย์ได้มีผลงานวิจัยทางด้านศิลปวัฒนธรรม อาจารย์ท่านหนึ่งจากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ เสนอแนะว่า สถาบันควรส่งเสริมให้อาจารย์ทุกคนทำกิจกรรมร่วมกัน อาจารย์อีกท่านในสาขาเดียวกันนี้เสนอเพิ่มเติมว่า สถาบันควรแบ่งงานให้ชัดเจนว่า อันไหนเป็นของโปรแกรมไหน อาจารย์ท่านหนึ่งจากสาขามนุษยศาสตร์เสนอให้สถาบันส่งเสริมกิจกรรมด้านงานประมาณและบุคคลากร ควรมีการรณรงค์ให้อาจารย์ในสถาบันให้ความร่วมมือด้านวัฒนธรรม

4.3 สอดแทรกความรู้ในเรื่องศิลปวัฒนธรรมในวิชาที่สอน

ที่เพียงอาจารย์ท่านเดียวจากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์เสนอแนวทางการพัฒนาการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมโดยการสอดแทรกลงในเนื้อหาวิชาที่สอน

อาจารย์เก่า

อาจารย์ส่วนใหญ่เสนอแนวทางการพัฒนาอาจารย์ทางด้านนี้ ด้วยการที่สถาบันเป็นผู้ส่งเสริมกิจกรรม และงานวิจัย โดยให้อาจารย์ร่วมมือกับชาวบ้านหรืออาจารย์ร่วมมือกับนักศึกษาเพื่อช่วยกันทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้คงอยู่ต่อไป

4.1 ความรู้ในเรื่องศิลปวัฒนธรรม

อาจารย์ 2 ใน 16 คน เสนอแนวทางการพัฒนาการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมโดยการให้ความรู้ในเรื่องนี้ อาจารย์ 2 คนจากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ เสนอให้จัดข้อมูลเรื่องศิลปวัฒนธรรมครอบคลุมทั่วภาคใต้ และส่งเสริมให้ความรู้แก่อาจารย์เพื่อให้อาจารย์รักท้องถิ่น เข้าใจวัฒนธรรมความเป็นอยู่

4.2 ส่งเสริมกิจกรรมและงานวิจัย

อาจารย์ 7 ใน 16 คน เสนอแนวทางการพัฒนาในด้านนี้โดยส่งเสริมกิจกรรม และงานวิจัย อาจารย์จากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ ท่านหนึ่งเสนอว่า ควรจัดตั้งทีมงานทำการวิจัยร่วมกับชาวบ้าน และอีกท่านได้เสนอว่า ควรเน้นกิจกรรมในท้องถิ่นเป็นหลัก อาจารย์อีกท่านจากสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ เสนอให้อาจารย์มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมให้ชุมชนและอาจารย์อีกท่านจากสาขามนุษยศาสตร์ เสนอเช่นเดียวกันว่า “การที่อาจารย์มีส่วนร่วมทำกิจกรรมกับชุมชนก็จะเป็นการช่วยอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของชุมชนนั้นต่อไป” อาจารย์อีกท่านจากสาขานี้ เช่นกัน กล่าวว่า “สถาบันควรมีนโยบายชัดเจนไม่ ควรส่งเสริมวัฒนธรรมในงานวัฒนธรรมอย่างเดียวเพราะงานวัฒนธรรมทุกปีจะซ้ำซาก ไม่แตกต่างกันในแต่ละปี เน้นการขายสินค้ามากกว่า” อาจารย์ 2 ท่านจากสาขาสังคมศาสตร์ เสนอว่า ควรมีแผนด้านนี้ให้ชัดเจนและอาจารย์ลงมาร่วมทำกิจกรรมกับนักศึกษาในงานประเพณีต่าง ๆ รวมทั้งเป็นตัวอย่างในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้นักศึกษาได้เห็น

ผู้บริหารระดับกลาง

ผู้บริหาร 3 ท่าน สาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้เสนอแนวทางการพัฒนาอาจารย์ทางด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยมีความเห็นว่าการให้ความรู้แก่อาจารย์ทางด้านศิลปวัฒนธรรมจะช่วยให้อาจารย์เข้าใจและรู้จักการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมสืบไป

4.1 ความรู้ในเรื่องศิลปวัฒนธรรม

ผู้บริหารจาก 3 สาขา ได้เสนอแนวทางการพัฒนาด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ดังนี้ ควรจัดอบรมให้ความรู้แก่อาจารย์ทุกท่าน เพราะมั่นใจว่ามีผู้เข้าใจงานด้านนี้น้อยมาก และเพื่อให้อาจารย์ได้เข้ามามีส่วนร่วมในงานด้านนี้มากขึ้น นอกจากนี้ การศึกษาทำให้อาจารย์เข้าใจวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นได้วิเคราะห์จุดเด่นของวัฒนธรรม ได้เข้าใจภูมิปัญญาบรรพบุรุษ และสาระของวัฒนธรรม

4.2 ส่งเสริมกิจกรรม

ผู้บริหารสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ เสนอแนวทางการพัฒนาในด้านนี้ โดยเสนอว่า สถาบันควรส่งเสริมการจัดกิจกรรมทางด้านศิลปวัฒนธรรมด้านต่าง ๆ ใน แต่ละเทศกาล เช่น ลอยกระทง การไหว้ครู เป็นต้น

5. ด้านบริหาร

อาจารย์ใหม่

อาจารย์ส่วนใหญ่ คือ 7 ใน 16 คน เสนอแนวทางการพัฒนาอาจารย์ด้านบริหาร โดยให้ความสำคัญกับการให้อาจารย์มีส่วนร่วมในการบริหารมากขึ้น เพื่อให้อาจารย์ได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นในที่ประชุม และได้มีตำแหน่งบริหารด้วย ซึ่งจะเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้อาจารย์ได้พัฒนาตนเอง ทางด้านนี้

5.1 ความรู้ทางด้านบริหาร

อาจารย์ 3 ใน 16 คน เสนอแนวทางในการพัฒนาด้านบริหาร ดังนี้อาจารย์ 2 คน ในสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ เสนอแนะว่าให้จัดอบรมด้านบริหาร เช่น อบรมเทคนิคการเป็นผู้นำ และให้ความรู้อาจารย์เกี่ยวกับงานบริหาร และคุณภาพมาตรฐาน อาจารย์ท่านหนึ่งจากสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ เสนอแนะให้จัดอบรมด้านบริหาร ให้ความรู้ เกี่ยวกับทิศทางและแผนกลยุทธ์ของสถาบัน และจัดให้มีการดูงานด้านบริหารที่สถาบันหรือองค์กรอื่น ๆ

5.2 การมีส่วนร่วมในการบริหาร

อาจารย์ 7 ใน 16 คน เสนอแนะแนวทางการพัฒนาด้านบริหาร โดยการให้อาจารย์มีส่วนร่วมในการบริหาร อาจารย์ 2 คน ในสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ มีความเห็นเหมือนกันว่า อาจารย์ทุกคนควรมีส่วนร่วม ในการบริหารมากขึ้น ตามสมควร อาจารย์ 2 คนในสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ เช่น กัน เสนอแนะให้อาจารย์มีส่วนร่วม อาจารย์คนหนึ่งกล่าวว่า “สถาบันควรสนับสนุนให้อาจารย์มีส่วนร่วมในการบริหารอย่างจริงจัง ไม่ใช่แค่ตั้งรายชื่อ ลอย ๆ เพื่อมีหน้าที่เท่านั้น” อาจารย์อีกท่านหนึ่ง เสนอแนะว่า สถาบันควรจัดให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหาร และการปรับปรุงการบริหารที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ อาจารย์ 2 ท่าน จากสาขาสังคมศาสตร์ ได้เสนอแนะว่า ให้อาจารย์อัตราจ้างมีตำแหน่งบริหารได้ด้วย อีกท่านหนึ่ง เสนอแนะว่า ให้โอกาสอาจารย์ใหม่ทำงานด้านบริหารในหน่วยงานต่าง ๆ อาจารย์อีกท่านหนึ่งในสาขามนุษย์ศาสตร์ ก็เสนอแนะเช่นเดียวกันว่าควรให้อาจารย์อัตราจ้างมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในที่ประชุม

5.3 ความโปร่งใสในการบริหาร

อาจารย์ 2 ใน 16 คน เสนอแนะการพัฒนาทางด้านบริหารโดยเน้นเรื่องความโปร่งใสในการบริหาร อาจารย์ท่านหนึ่งในสาขาสังคมศาสตร์ เสนอแนะแนวทางว่า สถาบันต้องยึดหลักการเป็นธรรมให้แก่อาจารย์ทุกคน อาจารย์อีกท่านหนึ่งจากสาขามนุษยศาสตร์เสนอแนะว่า “ควรเปลี่ยนโครงสร้างขององค์กร โดยการเลือกตั้ง มีการประเมินการบริหารทุกระดับ และมีผลด้วย”

5.4 แยกงานบริหารออกจากงานประจำ

อาจารย์ 2 คน จากสาขามนุษยศาสตร์ มีความเห็นเหมือนกันคือ เสนอแนะการพัฒนาทางด้านบริหารโดยให้สถาบันแยกงานบริหารออกจากงานประจำเพื่อว่าอาจารย์ที่ทำงานบริหารจะได้ทุ่มเทให้กับการทำงานอย่างเต็มที่ โดยไม่ต้องกังวลเรื่องการเรียนการสอน อาจารย์ท่านหนึ่งจากสาขาสังคมศาสตร์เสนอความคิดแนวทางเดียวกับอาจารย์ทั้ง 2 ท่าน คือ เสนอแนะให้มีบุคลากรทำงานบริหารโดยเฉพาะ ส่วนอาจารย์จะได้ทำงานสอนและวิจัยได้เต็มที่

อาจารย์เก่า

อาจารย์ส่วนใหญ่ เสนอให้มีการให้ความรู้ทางด้านบริหารแก่อาจารย์ ซึ่งอาจารย์มีความเห็นว่า อาจารย์ไม่ค่อยเข้าใจในเรื่องบริหารนัก หากอาจารย์ได้รับความรู้ทางด้านบริหารเพียงพอ อาจารย์ก็จะสามารถพัฒนาตนเองได้

5.1 ความรู้ทางด้านบริหาร

อาจารย์ 8 ใน 16 คน เสนอแนะแนวทางในการพัฒนาด้านการบริหาร โดยการให้ความรู้ทางด้านบริหารแก่อาจารย์ อาจารย์ทั้ง 4 ท่านจากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ ต้องการความรู้เรื่องการบริหาร และการประกันคุณภาพมาตรฐาน อาจารย์ท่านหนึ่งจากสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์เสนอว่า “ควรจัด Workshop ให้บ่อยครั้ง เพื่อการพัฒนาในเชิงการบริหาร” อาจารย์อีกท่านหนึ่งจากสาขามนุษยศาสตร์ เสนอว่าให้จัดกิจกรรมส่งเสริมภาวะเป็นผู้นำของอาจารย์เพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นผู้บริหารต่อไปในอนาคต ซึ่งแจ้งให้ทุกคนเข้าใจบทบาทการเป็นผู้นำ อาจารย์ 2 ท่านจากสาขาสังคมศาสตร์ เสนอการได้รับความรู้ทางด้านบริหารโดยอาจารย์ได้ฝึกทำงานในหน่วยงานพร้อมทั้งเรียนรู้งานบริหารพื้นฐานให้เข้าใจ

5.2 การมีส่วนร่วมในการบริหาร

อาจารย์ 5 ใน 16 คน เสนอแนะแนวทางในการพัฒนาด้านการบริหาร โดยการมีส่วนร่วมในการบริหาร อาจารย์ 3 ท่าน จากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ เสนอว่า ควรมีการประชุมปรึกษาหารือกันให้บ่อยขึ้น เพื่อความเข้าใจและมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย และ ให้ทุกคนมีส่วนร่วมเน้นคุณภาพในการบริหารงาน ไม่เอาระบบพวกพ้องมากนัก อาจารย์ท่านหนึ่งจากสาขามนุษยศาสตร์เสนอ

ว่า “เปิดโอกาสให้อาจารย์รุ่นใหม่เข้ามาเป็นที่งานบริหาร เพื่อได้มีส่วนร่วมและเรียนรู้การบริหาร” อาจารย์ท่านหนึ่งจากสาขาสังคมศาสตร์เสนอว่า “เชิญชวนให้อาจารย์เข้าไปมีส่วนร่วมในระดับต่างๆ เท่าที่จะทำได้”

5.3 ความโปร่งใสในการบริหาร

อาจารย์เพียงท่านเดียวจากสาขามนุษยศาสตร์ เสนอแนวทางในการพัฒนาด้านการบริหารโดยคำนึงถึงความโปร่งใสในการบริหาร อาจารย์แสดงความคิดเห็นว่า “บางครั้งผู้บังคับบัญชา ขาดการชี้แจงให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาทราบเมื่อมีปัญหา ผู้บังคับบัญชาต้องคำนึงถึงความโปร่งใสในการทำงาน ไม่ใช่ทำเป็นไม่สนใจ”

5.4 แยกงานบริหารออกจากงานสอน

มีเพียงอาจารย์ท่านเดียวจากสาขามนุษยศาสตร์ที่เสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารโดยให้แยกงานบริหารออกจากงานสอนโดยเด็ดขาด เพื่อการทำงานทางด้านบริหารจะได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ผู้บริหารระดับกลาง

ผู้บริหารทั้ง 4 สาขา มีมุมมองที่แตกต่างกันเกี่ยวกับการพัฒนาทางด้านบริหาร ดังนี้

ผู้บริหารสาขามนุษยศาสตร์ เสนอแนวทางว่า ฝ่ายบริหารต้องมองปัญหารอบด้าน จัดวางนโยบายในการพัฒนาอาจารย์และศึกษาให้ชัดเจน วางตัวบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถเพื่อดำเนินงานได้อย่างถูกต้อง

ส่วนผู้บริหารสาขาสังคมศาสตร์ เสนอว่า ควรมีการจ้าง PC เพื่อทำงานธุรการของแต่ละโปรแกรม แต่ละคณะ เพื่อให้อาจารย์ได้ทำงานสอนอย่างเต็มที่

ผู้บริหารสาขาวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ เสนอว่า ไม่ควรให้อาจารย์ผู้สอนไปทำหน้าที่อื่น ควรแยกออกให้ชัดเจนระหว่าง สาย ก สาย ข สาย ค สายไหนทำหน้าที่อะไร ก็จะไม่ต้องทำงานซ้ำซ้อนกัน และควรชี้แจงระบบบริหารงานให้อาจารย์ทุกท่านทราบเสมอเป็นระยะ ๆ

ผู้บริหารท่านสุดท้ายจากสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ เสนอว่า ควรจัดการประชุมตั้งคณะกรรมการบริหารโปรแกรมวิชา และประชุมร่วมกับสถาบันราชภัฏอื่น ๆ ทั้งประเทศ เพื่อหามาตรฐานโปรแกรม